

רשומות

קובץ התקנות

12 במאי 1955

519

כ' באייר תשט"ו

עמור

- 954 תקנות בית המשפט (אגרות) (מס' 2) (תיקון), תשט"ו—1955 .
- 954 תקנות מס הבולים (סימון המס על הסכמים, הערכות ופסקי בוררים) (תיקון), תשט"ו—1955 .
- 955 תקנות הנמלים (מניעת התנגשויות בים), תשט"ו—1955 .
- 969 תקנות מרשם התושבים, תשט"ו—1955 .
- 972 צו תעריף המכס והפטור (מס' 19), תשט"ו—1955 .
- 973 צו מס הבולים (עינוגים) (הפחתת המס) (מס' 2), תשט"ו—1955 .
- 973 צו חוק עזר לועדה המחוזית לבניה ולתכנון עיר, מחוז הדרום (פיקוח על בנינים והקמתם בשטח הגלילי לתכנון עיר, מחוז הדרום), תשט"ו—1955 .
- 978 צו הקנייה מס' 588 .

מדור לשלטון מקומי

- 978 יצו המועצות המקומיות (ב) (תיקון מס' 4), תשט"ו—1955 .
- 979 חוק עזר לחולון (אספקת מים) (תיקון), תשט"ו—1955 .
- 981 חוק עזר לחיפה (סלילת רחובות) (תיקון), תשט"ו—1955 .
- 981 חוק עזר לחיפה (שחיטת עופות), תשט"ו—1955 .
- 983 חוק עזר לרמת גן (חזירים ובשר חזיר), תשט"ו—1955 .

519

פקודת בתי משפט (הוראות מעבר), תש"ח — 1948

תקנות בדבר אגרות בתי המשפט

בתוקף סמכותי לפי סעיף 22 לפקודת בתי המשפט, 1940, סעיף 28 לפקודת שיפוט בתי משפט השלום, 1947, סעיף 10 (א) לפקודת בתי משפט (הוראות מעבר), תש"ח — 1948, ובתוקף שאר הסמכויות הנתונות לי על פי דין, אני מתקין תקנות אלה:

1. במקום תקנה 18 לתקנות בית המשפט (אגרות) (מס' 2), תשי"ג—1953, תבוא תקנה זו:

החלפת תקנה 18

18. הוראות תקנות 15, 16 ו-17 בדבר דחיית אגרה ופטור הימנה יחולו גם על הגשת ערעור או אחת הבקשות המפורטות בתוספת ועל כל הליך בהם. בשינויים המחויבים לפי הענין, אלא שהבקשה לדחיית אגרת ערעור או פטור הימנה תוגש לרשם בלבד והוא יחליט בה לפי ההוראות האמורות.

דחיית פטור
באגרת ערעור
ובקשות

2. לתקנות אלה ייקרא "תקנות בית המשפט (אגרות) (מס' 2) (תיקון), תשט"ו—1955".

השם

י' באייר תשט"ו (2 במאי 1955)

(חמ"ט) (9 במ/א/10)

פנחס רוזן

שר המשפטים

- 1 ע"ר 1940, תוס' 1 מס' 1032, עמ' 115.
- 2 ע"ר 1947, תוס' 1 מס' 1612, עמ' 224.
- 3 ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 7, עמ' 17.
- 4 ק"ת 336, תשי"ג, עמ' 644.

פקודת מס הבולים

תקנות בדבר סימון המס על הסכמים, הערכות ופסקי בוררים

בתוקף סמכותי לפי הסעיפים 5 ו-94 לפקודת מס הבולים¹ (להלן — הפקודה), והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנה 2 (א) לתקנות מס הבולים (סימון המס על הסכמים, הערכות ופסקי בוררים), תשט"ו—1955, במקום "העולה על סך של 1000 פרוטה" יבוא "של 1000 פרוטה ומעלה".

תיקון תקנה 2

2. לתקנות אלה ייקרא "תקנות מס הבולים (סימון המס על הסכמים, הערכות, ופסקי בוררים) (תיקון), תשט"ו—1955".

השם

ט"ז באייר תשט"ו (8 במאי 1955)

(חמ"ט) (1)

פרץ נפתלי

שר התקלאות

ממלא מקום שר האוצר

- 1 חוקי א"י, כרך ב', פרק ק"נ, עמ' 1302; ס"ח 21, תש"ט, עמ' 171.
- 2 ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.
- 3 ק"ת 512, תשט"ו, עמ' 839.

פקודת הנמלים

תקנות בדבר מניעת התנגשויות בים

בתוקף סמכותי לפי סעיף 17 לפקודת הנמלים¹, וסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948², אני מתקין תקנות אלה :

1. בתקנות אלה —

"האמנה" — התקנות הבינלאומיות למניעת התנגשויות בים, 1948, שנערכו בלונדון ב-10 ביוני 1948, ושישראל הצטרפה אליהן ביום 29 בדצמבר 1953 ותקפן מיום 1 בינואר 1954 ואשר נוסחן ניתן בתוספת.

2. הוראות האמנה יחולו לגבי כל כלי שיט ומטוסים הנמצאים במימי לביים ובמים הקשורים בהם, ואשר כלי שיט ימיים מפליגים בהם.

3. (א) בעליו וקברניטיו של כל כלי שיט ומטוסים שהוראות האמנה חלות עליו (להלן — האחראי), חייבים לקיים כל הוראה מהוראות האמנה.

(ב) מבלי לפגוע בכלליות ההוראות לפי תקנת משנה (א) לא ישיט האחראי כלי שיט או מטוסים ולא ירשה את השטתו ולא יניחהו עוגן אלא אם —

(1) הוא מצוייד בכל המתקנים, האורות והסימנים הדרושים בהתאם לאמנה, כשהם במצב תקין וראויים לשימוש והוא נושא אותם בצורה הקבועה בה ;

(2) מתקנים, אורות וסימנים אלה מופעלים בדרך הקבועה באמנה.

(ג) לא יפעיל האחראי כלי שיט או מטוסים ולא ינהג בו, לא ישיטהו, לא יעגינהו ולא ירשה להפעילו, לנהוג בו, להשיטו ולהעגינו, אלא בהתאם להוראות האמנה, ותוך קיום כלליה.

4. (א) כלי שיט שלא נתקיימו בו הוראות האמנה כאמור בתקנה 3 (ב) (1), אינו כשר לשיט.

(ב) כל כלי שיט הנמצא בישראל שאינו כשר לשיט כאמור, הפלגתו אסורה וכלי שיט הרשום בישראל שאינו כשר לשיט כאמור, הפלגתו אסורה גם בהימצאו מחוץ לישראל.

(ג) האחראי של כלי שיט שאינו כשר לשיט כאמור לא ישיטהו ולא ירשו את הפלגתו כל עוד אינו כשר לשיט.

5. מפקח ימי כמשמעותו בתקנות הנמלים (כלי שיט להפלגה בים), 1935³, וכל אדם הפועל מכוחו רשאי לעלות על כל כלי שיט ולבדוק, והאחראי וכל אדם אחר הנמצא על כלי שיט לא יפריעוהו בביצוע הבדיקה ; וכן הוא רשאי למנוע את הפלגתו או השטתו של כל כלי שיט שאינו כשר לשיט כאמור בתקנות אלה, או להורות על מניעת הפלגתו או השטתו.

6. האמור בתקנות אלה לא יפגע בהוראות כל חיקוק המסדיר את השיט בכל נמל, נהר, אגם או מים פנימיים.

7. תקנות אלה באות להוסיף ולא לגרוע מכוחו של כל חיקוק אחר.

8. העובר על תקנות אלה, דינו — מאסר שלושה חדשים או קנס חמישים לירות או שני הענשים כאחד.

9. לתקנות אלה ייקרא "תקנות הנמלים (מניעת התנגשויות בים), תשט"ו—1955".

¹ חוקי א"י, כרך ב', פרק ק"ר, עמ' 1146 ; ס"ח 130, תשי"ג, עמ' 130.

² ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.

³ ע"ר 1935, תוס' 2 מס' 490, עמ' 85.

התוספת

תקנות בינלאומיות למניעת התנגשויות בים, 1948

חלק א. — הקדמה והגדרות

תקנה 1

(א) תקנות אלה חלות על כל כלי שיט ומטוסיים הנמצאים בלב ימים ובמים הקשורים בהם ואשר כלי שיט ימיים מפליגים בהם, חוץ מכפי האמור בתקנה 30. מקום שאי אפשר למטוסיים, עקב המבנה המיוחד שלהם, למלא בשלמות אחרי הוראות התקנות הדנות באורות וסימנים, ימלאו אחריהן במלוא המידה האפשרית לפי הנסיבות.

(ב) התקנות הדנות באורות, חובה למלא אחריהן בכל מזגי האויר משקיעת החמה ועד זריחתה ובפרק-זמן זה לא יוצגו שום אורות אחרים, פרט לאורות שאינם עשויים להיחשב בטעות כאורות הקבועים או לטשטש את ראותם או את תכונות-ההיכר של האורות הקבועים או להפריע לשמירת תצפית הגונה.

(ג) בתקנות הבאות, אם אין משמעות אחרת משתמעת מהקשר הדברים —

- (1) "כלי שיט" כולל כל כלי שיט מכל סוג שהוא, המשמש או מסוגל לשמש כאמצעי תובלה במים, חוץ ממטוסיים במים ;
- (2) "מטוסיים" כולל סירה מעופפת וכל כלי טיס העשוי לתמרן במים ;
- (3) "כלי שיט" ממוכן — כל כלי שיט המונע בכוח מיכני ;
- (4) כל כלי שיט ממוכן המונע במפרש ולא בכוח מיכני יהיו רואים אותו כמפרשית, וכל כלי שיט המונע בכוח מיכני, בין שהוא משתמש במפרשיו ובין שאינו משתמש במפרשיו, יהיו רואים אותו ככלי שיט ממוכן ;
- (5) כלי שיט או מטוסיים במים הם "בדרך" כל אימת שאינם עוגנים או אינם קשורים לחוף או אינם על שרטון ;
- (6) "גובה מעל לגרם" — הגובה מעל לסיפון הממושך העליון ;
- (7) ארכו ורחבו של כלי שיט הם האורך והרוחב הרשומים בתעודת הרישום ;
- (8) ארכו ומוטתו של מטוסיים הם ארכו ומוטתו המאכסימאליים כפי שהם רשומים בתעודת כושר הטיסה או כפי שייקבעו על ידי מדידה, באין תעודה כזאת ;
- (9) "נראה", לענין אורות — נראה בליל-חושך באוירה צחה ;
- (10) "צפירה קצרה" — צפירה הנמשכת כשניה אחת ;
- (11) "צפירה ארוכה" — צפירה הנמשכת מארבע עד שש שניות ;
- (12) "צופר" — משרוקית או סירנה ;
- (13) "טונות" — טונות תפוסה.

חלק ב. — אורות וצורות

תקנה 2

(א) כלי שיט ממוכן, כשהוא בדרך, ישא —

- (1) על התורן הקדמי או מלפניו — ואם אין לו תורן קדמי ישא בקדמתו — אור לבן בהיר הבנוי כך שיפיץ אור בלתי מופסק על פני קשת-אופק בת 20 נקודות מצפן (225°), וקבוע כך שהאור יופץ כדי 10 נקודות ($112\frac{1}{2}^{\circ}$) לכל צדדיו

של כלי השיט, כלומר בכיוון ישר לפנים עד כדי 2 נקודות ($22\frac{1}{2}^\circ$) מאחורי רחביתו של כלי השיט מכל צד. אור זה צריך להיות נראה במרחק 5 מילין לפחות ;

(2) מלפניו או מאחוריו של האור הלבן הנזכר בפסקה (1) ישא כלי השיט אור לבן שני הדומה במבנהו ובתכונותיו לאור הנזכר לעיל. כלי שיט שארכם למטה מ-150 רגל, ואניות העוסקות בגרירה, לא יידרשו לשאת אור לבן שני זה, אבל הרשות בידם לשאתו ;

(3) שני אורות לבנים אלה יושמו בקו השדרית וממעל לו, כך שהאחד יהיה לפחות 15 רגל גבוה מן השני, והאור התחתון יימצא קדימה לאור העליון. המרחק האפקי בין שני האורות הלבנים יהיה לפחות פי שלושה מהמרחק המאונך. התחתון שבשני אורות לבנים אלה או, אם כלי השיט נושא אור אחד בלבד, אותו אור יחיד, יהא גבוה מעל לגרם כלי השיט לפחות 20 רגל ואם רחבו של כלי השיט הוא יותר מ-20 רגל, יהיה גבוה של האור האמור לא פחות מרוחב זה, ועל כל פנים אין צורך שהאור יושם בגובה יותר מ-40 רגל מעל לגרם. בכל הנסיבות יהיו האורות או האור, הכל לפי הענין, מובדלים ומוגבהים מכל יתר האורות והמבנים העיליים החוסמים ;

(4) בצד ימין של כלי השיט — אור ירוק הבנוי כך שיפיץ אור בלתי מופסק על פני קשת אופק בת 10 נקודות מצפון ($112\frac{1}{2}^\circ$) וקבוע כך, שהאור יופץ בכיוון ישר לפנים עד ל-2 נקודות ($22\frac{1}{2}^\circ$) מאחורי הרחבית שבצד ימין, אור זה צריך להיות נראה במרחק 2 מילין לפחות ;

(5) בצד שמאל של כלי השיט — אור אדום הבנוי כך שיפיץ אור בלתי מופסק על פני קשת אופק בת 10 נקודות מצפון ($112\frac{1}{2}^\circ$), וקבוע כך שהאור יופץ בכיוון ישר לפנים עד 2 נקודות ($22\frac{1}{2}^\circ$) מאחורי הרחבית שבצד שמאל, אור זה צריך להיות נראה במרחק 2 מילין לפחות ;

(6) אורות צד אלה, כלומר האור הירוק והאדום, יצוידו בתריסים פנימיים שיודקרו לפחות 3 רגל קדימה מן האור, כדי למנוע אורות אלה מלהיראות מעבר לחרטום.

(ב) מטוסים, כשהוא בדרך, ישא —

(1) בחלק הקדמי באמצעותו, אור לבן בהיר הבנוי כך שיפיץ אור בלתי מופסק על פני קשת אופק בת 220 מעלות במצפון, ויושם במקום שמשם יהא נראה ביותר, ויותקן כך שהאור יופץ כדי 110 מעלות מכל עברי המטוס, כלומר בכיוון ישר לפנים עד 20 מעלות מאחורי הרחבית שמכל צד. אור זה צריך להיות נראה במרחק 3 מילין לפחות ;

(2) בקצה הכנף הימנית, אור ירוק הבנוי כך שיפיץ אור בלתי מופסק על פני קשת אופק בת 110 מעלות במצפון, ומותקן כך שהאור יופץ בכיוון ישר לפנים עד 20 מעלות מאחורי הרחבית שבצד ימין, אור זה צריך להיות נראה במרחק 2 מילין לפחות ;

(3) בקצה הכנף השמאלית, אור אדום הבנוי כך שיפיץ אור בלתי מופסק על פני קשת אופק בת 110 מעלות במצפון ומותקן כך, שהאור יופץ בכיוון ישר לפנים עד 20 מעלות מאחורי הרחבית שמשמאל, אור זה צריך להיות נראה במרחק 2 מילין לפחות.

תקנה 3

(א) כלי שיט ממוכן הגורר או דוחף כלי שיט אחר ישא, נוסף על אורות הצד שלו, שני אורות לבנים בהירים בקו מאונך אחד על גבי השני ובריווח לא פחות מ-6 רגל זה מזה, ואם כלי השיט גורר יותר מכלי שיט אחד ואורך הגרר, הנמדד מירכתי כלי השיט הגורר עד ירכתי כלי השיט הנגרר האחרון, הוא יותר מ-600 רגל, ישא עמו אור לבן בהיר נוסף שמקומו יהיה 6 רגל למעלה או למטה מאורות אלה. כל אחד מאורות אלה יהיה דומה במבנהו ובתכונתו לאור הלבן הנזכר. בתקנה 2 (א) (1), ואחד מהם יושם באותו מקום בו הושם אור זה, פרט לאור הנוסף שיישא בגובה לא פחות מ-14 רגל למעלה מן הגרם. בכלי שיט חד-תורני מותר לאורות אלה להינשא על גבי התורן.

(ב) כלי השיט הגורר יציג גם את אור הירכתיים המפורט בתקנה 10 או, תמורתו, אור לבן קטן. מאחורי המעשנה או התורן האחורי כדי שהגרר יתנהל לאורו, ואולם אור זה אסור לו להיראות מלפני הרחבית. נשיאת האור המפורט בתקנה 2 (א) (2) היא בגדר ברירה.

(ג) מטוסים על פני המים, כשהוא גורר מטוסים אחד או כלי שיט אחד, או יותר מאחד, ישא את האורות הקבועים בתקנה 2 (ב) (1), (2) ו- (3); ונוסף עליהם ישא אור לבן שני הדומה במבנהו ובתכונתו לאור הלבן הנזכר בתקנה 2 (ב) (1), ובקו מאונך לפחות 6 רגל למעלה או מלמטה לאור זה.

תקנה 4

(א) כלי שיט שאין עליו שליטה ישא — ואם זה כלי שיט ממוכן ישא תמורת האורות הנדרשים בתקנה 2 (א) (1) ו- (2) — שני אורות אדומים בקו מאונך אחד מעל לשני ובריווח לא פחות מ-6 רגל ביניהם ובמקום שממנו יהיו נראים ביותר. אורות אלה צריכים להיות נראים מסביב למלוא האופק במרחק 2 מילין לפחות. ביום ישא כלי השיט שני כדורים שחורים או שתי צורות שחורות, שקטרם לא פחות מ-2 רגל, בקו מאונך אחד מעל לשני ובריווח לא פחות מ-6 רגל ביניהם ובמקום שממנו יהיו נראים ביותר.

(ב) מטוסים על פני המים שאין עליו שליטה רשאי לשאת שני אורות אדומים בקו מאונך אחד מעל לשני, בריווח לא פחות מ-3 רגל ביניהם ובמקום שממנו יהיו נראים ביותר, ועליהם להיות נראים מסביב למלוא האופק במרחק 2 מילין לפחות; ביום רשאי הוא לשאת שני כדורים שחורים או שתי צורות שחורות, שקטרם לא פחות מ-2 רגל, בקו מאונך אחד על גבי השני ובריווח לא פחות מ-3 רגל ביניהם ובמקום שממנו יהיו נראים ביותר.

(ג) כלי שיט העוסק בהנחתם או בהעלאתם של כבל תתימי או ציון ניווט, או כלי שיט העוסק במדידות או בפעולות תתימיות, ועקב טיב עבודתו אינו יכול לפנות דרך לכלי שיט מתקרבים, ישא עליו, במקום האורות המפורטים בתקנה 2 (א) (1) ו- (2), שלושה אורות בקו מאונך אחד על גבי השני ובריווח של 6 רגל לפחות זה מזה. העליון והתחתון שבאורות אלה יהיו אדומים והאור האמצעי יהיה לבן ועליהם להיות נראים מסביב למלוא האופק במרחק 2 מילין לפחות. ביום ישא שלוש צורות בעלות קוטר של 2 רגל לפחות, בקו מאונך אחת מעל לשניה ובריווח 6 רגל לפחות זו מזו ובמקום שמשם יהיו נראות ביותר. העליונה והתחתונה שבצורות אלה, יהיו כדוריות בצורתן ואדומות בצבען, והצורה האמצעית תהיה יהלומית בצורתה ולבנה בצבעה.

(ד) כלי השיט ומטוסי הים הנידונים בתקנה זו לא ישאו את אורות הצד הצבעוניים שעה שאינם עושים דרכם במים, אך עליהם לשאתם שעה שהם עושים דרכם במים.

(ה) האורות והצורות שתקנה זו דורשת את הצגתם ישמשו לכלי שיט ולמטוסים אחרים כאותות שכלי השיט או המטוס המציגים אותם אינם נתונים לשליטה והילכך אינם יכולים לפנות דרך.

(ו) אותות אלה אינם אותות של כלי שיט במצוק הזקוקים לעזרה. אותות ממין זה קבועים בתקנה 31.

תקנה 5

(א) מפרשית הנמצאת בדרך וכל כלי שיט או מטוסים הנגררים ישאו אותם האורות שנקבעו בתקנה 2 לגבי כלי שיט. ממוכן או למטוסים הנמצאים בדרך, פרט לאורות הלבנים הקבועים באותה תקנה, שאותם לא ישאו לעולם. כן ישאו אורות ירכתיים כמפורט בתקנה 10; אולם כלי שיט נגררים, חוץ מכלי השיט האחרון שבגרר, רשאים לשאת, במקום אור הירכתיים, אור לבן קטן כמפורט בתקנה 3 (ב).

(ב) כלי שיט הנדחף קדימה ישא בקדמתו אור ירוק בצד ימין ואור אדום בצד שמאל, ואורות אלה יהיו דומים בתכונותיהם לאורות שנקבעו בתקנה 2 (א) (4) ו-(5) ויהיו מותרסים כאמור בתקנה 2 (א) (6); ואולם כלי שיט הנדחפים קדימה בקבוצה, ויהיה מספרם כמה שיהיה, יוארו באותם האורות כאילו היו כלי שיט אחד.

תקנה 6

(א) בכלי שיט קטנים, כשאי אפשר מפאת מזג-אוויר רע או מסיבה מספקת אחרת להתקין את אורות הצד הירוק והאדום, יהיו אורות אלה מוחזקים בקרבת-יד כשהם דולקים ומוכנים לשימוש מיד, ובהתקרבתם אל כלי שיט אחרים או בהתקרבות כלי שיט אחרים אליהם יוצגו האורות בעמדותיהם המתאימות בעוד מועד כדי למנוע התנגשות, ויועמדו כך שיהיו נראים ביותר ושהאור הירוק לא ייראה בצד שמאל והאור האדום לא ייראה בצד ימין ובמידה שהדבר מעשי לא ייראו יותר משתי נקודות ($22\frac{1}{2}$ מעלות) מאחורי הרחבת שבצדיהם הנאותים.

(ב) כדי שהשימוש באורות מיטלטלים אלה יהא בטוח יותר וקל יותר, יהיו פנסייהם צבועים מבחוץ בצבע האורות שבהם ויצוידו בתריסים הנאותים.

תקנה 7

כלי שיט ממוכנים בני פחות מ-40 טון, כלי שיט המופעלים במשוטים או במפרשים והם בני פחות מ-20 טון, וסירות חתירה, כשהם בדרך, לא יידרשו לשאת את האורות הנזכרים בתקנה 2, אלא שאם לא ישאו אותם יהיו מצוידים באורות הבאים:

(א) כלי שיט ממוכנים בני פחות מ-40 טון, חוץ מכפי המפורט בפסקה (ב), ישאו:

(1) אור לבן בהיר בקדמת כלי השיט, במקום שמשם יהא נראה ביותר, ובגובה לא פחות מ-9 רגל מעל הלזבז, ויהא בנוי ומותקן כפי שנקבע בתקנה 2 (א) (1) ונראה במרחק 3 מילין לפחות;

(2) 'אורות-צד', אחד ירוק ואחד אדום, שיהיו בנויים ומותקנים כפי שנקבע בתקנה 2 (א) (4) ו-(5), ונראים במרחק מיל אחד לפחות, או פנס דו-צבעי המראה אור ירוק ואור אדום מכיוון ישר לפניו עד 2 נקודות ($22\frac{1}{2}$ מעלות) מאחורי הרחבת שבצדיהם המתאימים. פנס זה יינשא לא פחות מ-3 רגל מתחת לאור הלבן.

(ב) סירות ממוכנות קטנות, כגון אלה המובלות בכלי שיט ימיים, רשאיות לשאת את האור הלבן בגובה נמוך מ-9 רגל מעל הלזבות, אבל על אור זה להינשא מעל לאורות הצד או מעל לפנס הדו-צבעי הנזכרים בפסקה (א) (2).

(ג) חוץ מכפי האמור בפסקא ד', כלי שיט בני פחות מ-20 טון, המופעלים במשוטים או במפרשים, ואינם נושאים את אורות הצד, ישאו פנס המראה אור ירוק מצד אחד ואור אדום מצד שני והפנס יותקן במקום שמשם יהיו אורותיו נראים ביותר ולמרחק מיל אחד לפחות, ובאופן שהאור הירוק לא ייראה בצד שמאל והאור האדום לא ייראה בצד ימין. כשאי אפשר להתקין אור זה יוחזק האור מוכן לשימוש מיד ויוצג בעוד מועד כדי למנוע התנגשות ובאופן שהאור הירוק לא ייראה בצד שמאל והאור האדום לא ייראה בצד ימין.

(ד) סירות חתירה קטנות, המופעלות במשוטים או במפרש, לא יידרשו אלא להחזיק הכן לשימוש מיד פנס חשמלי או פנס דולק הנותן אור לבן ואשר יוצג בעוד מועד כדי למנוע התנגשות.

(ה) כלי השיט והסירות הנזכרים בתקנה זו לא יידרשו לשאת את האורות או הצורות הקבועים בתקנה 4 (א) ובתקנה 11 (ה).

ת ק נ ה 8

(א) (1) מפרשיות נתב, שעה שהן עוסקות בתפקידי ניתוב בתחנתן ואינן עוגנות, לא יראו את האורות שנקבעו לגבי כלי שיט אחרים, אלא ישאו אור לבן בראש התורן שייראה מסביב למלוא כל האופק במרחק 3 מילין לפחות, וגם יציגו אור-זיקוקין או אורות זיקוקין בסירוגין קצרים שלא יארכו יותר מ-10 דקות ;

(2) בהתקרבו אל כלי שיט אחרים או בהתקרב כלי שיט אחרים אליהן, יהיו אורות הצד שלהם מודלקים הכן לשימוש ויראום או ינצצו בהם בסירוגין קצרים, כדי לציין את הכיוון שאליו מועדות פניהן, אך האור הירוק לא ייראה בצד שמאל והאור האדום לא ייראה בצד ימין ;

(3) מפרשית נתב מסוג כזה המחייב אותה להידפן אל כלי שיט כדי להעלות בו נתב, רשאית להראות את האור הלבן במקום לשאתו בראש התורן וכן רשאית היא, במקום אורות הצד הנזכרים לעיל, להחזיק בקרבת-יד הכן לשימוש פנס בעל זגוגית ירוקה מצד אחד וזגוגית אדומה מצד שני כדי להשתמש בו כפי שנקבע לעיל.

(ב) כלי שיט ממוכן של נתב, כשהוא עוסק בתחנתו בתפקיד ניתוב, ואינו עוגן ישא, נוסף על האורות והזיקוקין הנדרשים לגבי מפרשית נתב ובמרחק 8 רגל מתחת לאור הלבן שבראש התורן אור אדום שייראה מסביב לכל מלוא האופק במרחק 3 מילין לפחות. כן ישא את אורות הצד הנדרשים לגבי כלי שיט כשהם בדרך. במקום אור הזיקוקין אפשר להשתמש באור לבן בהיר ומנצנץ שייראה במלוא האופק.

(ג) כל כלי שיט של נתב, כשהם עוסקים בתחנותיהם, בתפקידי ניתוב ועוגנים, ישאו את האורות ויראו את הזיקוקין שנקבעו בפסקאות (א) ו-(ב) אלא שלא יראו את אורות הצד. כן ישאו את אור העגינה או אורות העגינה הקבועים בתקנה 11.

(ד) כל כלי שיט של נתב, בין שהם עוגנים ובין שאינם עוגנים, כשאינם עוסקים בתחנותיהם בתפקידי ניתוב, ישאו אותם האורות כמו כלי שיט אחרים הדומים להם בסוג ובתפוסה.

(א) כלי שיט של דיג, שאינם עוסקים בדיוג, יראו את האורות או הצורות שנקבעו לגבי כלי שיט דומים בעלי אותה תפוסה. כשהם עוסקים בדיוג, יראו אך את האורות או הצורות שנקבעו בתקנה זו, ואורות או צורות אלה ייראו במרחק 2 מילין לפחות, חוץ ממקום שנקבעה הוראה אחרת.

(ב) כלי שיט הדגים בחכות גרר יציגו אך את האותות שנקבעו לגבי כלי שיט ממוכן או לגבי מפרשית כשהם בדרך, לפי הנסיבות.

(ג) כלי שיט הדגים ברשתות או בחכות, פרט לחכות גרר, הנמשכות מכלי השיט כדי לא יותר מ-500 רגל בקו אפקי לתוך נתיביים, יראו אור לבן אחד מסביב, ממקום שמשם הוא נראה ביותר, ושעה שהם מתקרבים לכלי שיט אחר או שכלי שיט אחר מתקרב אליהם יראו, נוסף על אור לבן זה, אור לבן שני כדי 6 רגל לפחות מתחת לאור הראשון ובמרחק אפקי ממנו לפחות כדי 10 רגל (6 רגל בסירות קטנות ופתוחות) בכיוון שבו מחובר ציוד הדיג. ביום יציגו כלי שיט אלו את עיסוקם על ידי הצגת סל בקדמת כלי השיט, במקום שמשם הוא נראה ביותר; ואם ציודם נמצא בחוץ בשעת עגינתם יראו, בהתקרב אליהם כלי שיט אחרים, אותו האור בכיוון מכדור העגינה לעומת הרשת או הציוד.

(ד) כלי שיט הדגים ברשתות או בחכות, פרט לחכות גרר, הנמשכות מכלי השיט כדי יותר מ-500 רגל בקו אפקי לתוך נתיביים, יראו שלושה אורות לבנים בריווח 3 רגל לפחות זה מזה, ממקום שממנו יהיו נראים ביותר, ובצורת משולש מאונך שייראה במלוא האופק מסביב. בעשותם דרכם במים יציגו כלי שיט אלה את אורות הצד הצבעוניים המתאימים, ואילו כשאינם עושים דרכם במים לא יציגו אותם. ביום יציגו סל בקדמת כלי השיט, ככל האפשר סמוך לקנה, ולא פחות מ-10 רגל מעל למעקה; ונוסף על כך יציגו חרוט שחור וחודו כלפי מעלה, במקום שממנו הוא נראה ביותר. אם ציודם נמצא במים בשעת עגינתם יציגו, בהתקרב אליהם כלי שיט אחרים, את הסל בכיוון שמכדור העגינה לעומת הרשת או הציוד.

(ה) כלי שיט העוסקים בדיג במכמורת, כלומר גרירת רשת מכמורת או מכשיר אחר לאורך קרקעית הים או בסמוך לה, ואינם עוגנים —

(1) אם הם כלי שיט ממוכנים, יציגו מאותה עמדה שבה נמצא האור הלבן הנזכר בתקנה 2 (א) 1, פנס תלת-צבעוני; הבנוי ומוחקן כך שיפיץ אור לבן בכיוון ישר לפניו עד 2 נקודות (22½ מעלות) בכל צד של החרטום, ואור ירוק ואור אדום על פני קשת-אופק מ-2 נקודות (22½ מעלות) בכל צד של החרטום עד 2 נקודות (22½ מעלות) מאחורי הרחבית מצד ימין ומצד שמאל כיאות; ולא פחות מ-6 רגל ולא יותר מ-12 רגל מתחת לפנס תלת-צבעוני, יציגו אור לבן בפנס, שיהא בנוי כך שיפיץ אור בהיר, אחיד ובלתי מופסק מסביב; יציגו, בהתקרב אל כלי שיט אחרים או בהתקרב כלי שיט אחרים אליהן, אור זיקוקין לבן במקום שמשם יהא נראה ביותר ובעוד מועד כדי למנוע התנגשות;

(2) אם הם מפרשיות, ישאו אור לבן בפנס שיהא בנוי כך שיפיץ אור בהיר, אחיד ובלתי מופסק במלוא האופק מסביב, וכן יציגו, בהתקרב אל כלי שיט אחרים או בהתקרב כלי שיט אחרים אליהן, אור זיקוקין לבן במקום שמשם יהא נראה ביותר ובעוד מועד כדי למנוע התנגשות;

(3) ביום יציגו כל אחד מכלי השיט האמורים לעיל סל במקום שמשם יהא נראה ביותר.

(ו) נוסף על האורות שכלי שיט' העוסקים בדיג חייבים להראות לפי תקנה זו, הם רשאים להראות אור-זיקוקין, אם יש בו צורך, כדי למשוך את תשומת לבם של כלי שיט מתקרבים. הם גם רשאים להשתמש באורות עבודה.

(ז) כל כלי שיט העוסק בדיג יראה, בשעה שהוא עוגן, את האורות או הצורות המפורטים בתקנה 11 (א), (ב) או (ג); ובהתקרב כלי שיט אחר או כלי שיט אחרים יראה אור לבן נוסף לפחות 6 רגל מתחת לאור העגינה הקדמי ובמרחק אפקי ממנו כדי 10 רגל לפחות, בכיוון ציוד הדיג המחובר אל כלי השיט.

(ח) אם תוך כדי דיגו נאחז כלי השיט על ידי הציוד שלו בסלע או במכשול אחר, הרי בשעות היום יוריד את הסל שהצגתו נדרשת בפסקאות (ג), (ד) או (ה) ויראה את האות המפורט בתקנה 11 (ג). בשעות הלילה יראה את האור או האורות המפורטים בתקנה 11 (א) או (ב). בשעות ערפל, אד, שלג נופל, סופות גשמים חזקות או בכל מצב אחר המגביל בדומה לכך את הראות, אם ביום ואם בלילה, ישמיע כלי השיט את האות שנקבע בתקנה 15 (ג) (5). והוא ישתמש באות זה גם בשעת ראות טובה בהתקרב אליו כלי שיט אחר.

ה ע ר ה : אשר לאותות ערפל לגבי כלי שיט של דיג, ראה תקנה 15 (ג) (9).

ת ק נ ה 10

(א) כלי שיט כשהוא בדרך ישא בירכתיו אור לבן, הבנוי כך שיפיץ אור בלתי-מופסק על פני קשת-אופק בת 12 נקודות במצפן (135 מעלות) ומותקן כך שהאור ייראה 6 נקודות (67½ מעלות) מכיוון ישר אחורנית לכל צד של כלי השיט. אור זה צריך להיות נראה במרחק 2 מילין לפחות, ויושם ככל האפשר באותו גובה כמו אורות הצד.

ה ע ר ה : לגבי כלי שיט גוררים או נגררים, ראה תקנה (ב) ותקנה 5.

(ב) בכלי שיט קטנים, כשמחמת מזג-אוויר רע או מסיבה מספקת אחרת, אי אפשר להתקין אור זה, יוחזק בקרבת-יד פנס חשמלי או פנס דולק הכן לשימוש ובהתקרב אליהם כלי שיט במטרה לעבור אותם יראו פנס זה בעוד מועד כדי למנוע התנגשות.

(ג) מטוסיים במים, כשהוא בדרך, ישא בזנבו, אור לבן, הבנוי כך שייראה אור בלתי-מופסק על פני קשת אופק בת 140 מעלות במצפן ומותקן כך, שיפיץ אורו 70 מעלות בכיוון ישר אחורנית לכל צד של המטוס. אור זה צריך להיות נראה במרחק 2 מילין לפחות.

ת ק נ ה 11

(א) כלי שיט שארכו פחות מ-150 רגל ישא בקדמתו, שעה שהוא עוגן, אור לבן בפנס במקום שמשם יהא נראה ביותר ובנוי כך שיפיץ אור בהיר, אחיד ובלתי מופסק ונראה מסביב לכל מלוא האופק במרחק 2 מילין לפחות.

(ב) כלי שיט שארכו 150 רגל או יותר ישא בקדמתו, שעה שהוא עוגן, ובגובה לא פחות מ-20 רגל למעלה מן הגרם, אור אחד כאמור לעיל, ובירכתיו או בסמוך להן, ובגובה שיחא לא פחות מ-15 רגל מלמטה לאור הקדמי, ישא עוד אור כזה, שני אורות אלה יראו מסביב לכל מלוא האופק במרחק 3 מילין לפחות.

(ג) בין זריחת החמה לשקיעתה ישא כל כלי שיט בקדמתו, שעה שהוא עוגן, כדור אחד שחור שקטרו לפחות 2 רגל, במקום שמשם יהא נראה ביותר.

(ד) כלין שיט העוסק בהנחתו או בהעלאתו של כבל תת-ימי או ציון של ניווט, או כלי שיט העוסק במדידה או בפעולות תת-ימיות, ישא, שעה שהוא עוגן, את האורות או

הצורות שנקבעו בתקנה 4 (ג), נוסף על אותם שנקבעו בפסקאות המתאימות הקודמות של תקנה זו.

(ה) כלי שיט שעלה על שרטון ישא בלילה את האור או האורות שנקבעו בפסקאות (א) או (ב) ואת שני האורות האדומים שנקבעו בתקנה 4 (א). ביום ישא שלושה כדורים שחורים, שקטרו של כל אחד מהם 2 רגל לפחות, ואשר יושמו במקום שמשם יהיו נראים ביותר ובקו מאונך אחד מעל לשני, ובריווח לא פחות מ-6 רגל ביניהם.

(ו) מטוסים על פני המים שארכו פחות מ-150 רגל ישא, שעה שהוא עוגן, אור לבן במקום שמשם יהא נראה ביותר ושייראה מסביב למלוא האופק במרחק 2 מילין לפחות.

(ז) מטוסים על פני המים שארכו 150 רגל או יותר ישא, שעה שהוא עוגן, אור לבן מלפנים ואור לבן מאחור, במקום שמשם יהיו נראים ביותר ושניהם יהיו נראים מסביב למלוא האופק במרחק 3 מילין לפחות; אם מוטות כנפיו מתפשטות על יותר מ-150 רגל ישא, נוסף על האורות הקודמים, אור לבן בכל צד כדי לציין את מוטותיו המאכסימאליות וייראה ככל האפשר מסביב למלוא האופק במרחק מיל אחד לפחות.

(ח) מטוסים על שרטון ישא אור עגינה או אורות עגינה כפי שנקבע בפסקאות (ו) ו-(ז) ונוסף עליהם רשאי הוא לשאת שני אורות אדומים בקו מאונך ובריווח 3 רגל לפחות זה מזה ויהיו מושמים כך שייראו מסביב למלוא האופק.

תקנה 12

כל כלי שיט או מטוסים על המים רשאים, אם יש צורך בדבר כדי להסב תשומת לב, להראות, נוסף על האורות שהם נדרשים להראות לפי תקנות אלה, אור זיקוקין או להשתמש בקול נפץ או באות קולני יעיל אחר שאי אפשר לטעות בו ולחשבו לאות שהורשה במקום אחר בתקנות אלה.

תקנה 13

(א) שום דבר האמור בתקנות אלה לא יפריע את הפעלתן של כל תקנות מיוחדות שהתקינה ממשלתה של איזו אומה שהיא בענין אורות תחנה או אורות איתות לגבי אניות מלחמה, כלי שיט המפליגים בשיירה או לגבי מטוסים על פני המים ולא יפריע את הצגתם של אותות היכר שהונחגו על ידי בעלי אניות ואשר הורשו על ידי ממשלותיהם ונרשמו ופורסמו כחוק.

(ב) כל אימת שהממשלה הנוגעת בדבר מחליטה שכלי שיט של הצי או כלי שיט צבאי או מטוסים הנישא במים והוא בעל מבנה מיוחד או מבצע מטרה מיוחדת, אינם יכולים למלא בהקפדה אחרי הוראותיה של תקנה מתקנות אלה לענין מספרם, מקומם, טווחם או קשת-ראותם של אורות או צורות, מבלי להפריע על ידי כך לפעולה הצבאית של כלי השיט או מטוסים, יהיה כלי שיט זה או מטוסים זה חייב למלא אחרי אותן הוראות אחרות בענין מספרם, מקומם, טווחם או קשת-ראותם של אורות או צורות כפי שממשלתם תחליט שיש בהן כדי מילוי אפשרי ביותר אחרי תקנות אלה לגבי אותו כלי שיט או אותו מטוסים.

תקנה 14

כלי שיט המפליג בעזרת מפרשים ובכוח מכונה כאחת ישא ביום מלפנים צורה חרוטית שחורה, כשחודה כלפי מעלה וקוטרה על יד בסיסה הוא לפחות 2 רגל, ובמקום שמשם היא נראית ביותר.

(א) כלי שיט ממוכן יצוייד בצופר יעיל שיופעל באמצעות קיטור או באמצעות תחליף לקיטור ויושם כך שקולו לא יופסק על ידי שום מכשול; כן יצוייד כלי השיט בשופר ערפל יעיל, שיופעל בכוח מיכאני, ובפעמון יעיל. מפרשית מבת 20 טון ומעלה תצוייד בשופר ערפל ובפעמון כאלה.

(ב) כל האותות הקבועים בתקנה זו לגבי כלי שיט הנמצאים בדרך, יינתנו:

(1) על ידי כלי שיט ממוכנים — בצופר;

(2) על ידי מפרשיות — בשופר הערפל;

(3) על ידי כלי שיט נגררים — בצופר או בשופר הערפל.

(ג) בערפל, באד, בשלג נופל, בסופות גשמים חזקות או בכל מצב דומה אחר המגביל את הראות, אם ביום ואם בלילה, ישתמשו באותות הקבועים בתקנה זו כאמור להלן:

(1) כלי שיט ממוכן העושה דרכו במים ישמיע צפירה ממושכת בסירוגין של לא יותר משתי דקות;

(2) כלי שיט ממוכן הנמצא בדרך אך נעצר ואינו מתקדם במים ישמיע, בסירוגין של לא יותר משתי דקות, שתי צפירות ממושכות בהפסקה של שניה אחת בקירוב בין צפירה לצפירה;

(3) מפרשית הנמצאת בדרך תשמיע, בסירוגין של לא יותר מדקה אחת, צפירה אחת כשהיא במפנה ימני; שתי צפירות בזו אחר זו כשהיא במפנה שמאלי, ושלוש צפירות בזו אחר זו כשהרוח מאחורי הרחבת;

(4) כלי שיט העוגן יצלצל במהירות בפעמון למשך חמש שניות בקירוב ובסירוגין של לא יותר מדקה אחת. בכלי שיט שארכו יותר מ-350 רגל יופעל הפעמון בקדמת כלי השיט, ונוסף על כך יופעל בירכתיו במשך חמש שניות ובסירוגין של לא יותר מדקה אחת, גונג או מכשיר אחר שנעזמתו וצלילו שונים עד לבלי לטעות בינו ובין פעמון. כל כלי שיט עוגן רשאי נוסף על כך, בהתאם לתקנה 12, להשמיע שלוש צפירות בזו אחר זו, דהיינו, צפירה קצרה, צפירה ממושכת וצפירה קצרה, כדי להזהיר כלי שיט מתקרבים על מקומו ועל אפשרות של התנגשות;

(5) כלי שיט גורר, כלי שיט העוסק בהנחתו או בהעלאתו של כבל תת-ימי או ציון של ניווט, וכלי שיט הנמצא בדרך ואינו יכול לפנות דרכו לכלי שיט מתקרב מחמת שאין לו שליטה או מחמת שאינו יכול לתמרן כפי הדרוש בתקנות אלה, ישמיע, במקום האותות הקבועים בפסקאות (1), (2) ו-(3) ובסירוגין של לא יותר מדקה אחת, שלוש צפירות בזו אחר זו, דהיינו, צפירה אחת ממושכת ואחריה שתי צפירות קצרות;

(6) כלי שיט נגרר, ואם נגרר יותר מכלי שיט אחד כי אז האחרון שבהם, אם הוא מצויד, ישמיע, בסירוגין של לא יותר מדקה אחת, ארבע צפירות בזו אחר זו, דהיינו, צפירה אחת ממושכת ואחריה שלוש צפירות קצרות. כל אימת שאפשר יושמע אות זה תיכף לאחר האות שניתן על ידי כלי השיט הגורר;

(7) כלי שיט על שרטון יתן את האות הקבוע בפסקת משנה (4) ונוסף עליו יתן סמוך מאד לפניו וסמוך מאד לאחוריו שלוש נקישות נפרדות וברורות בפעמון;

(8) כלי שיט שהוא פחות מ־20 טון, סירת חתירה, או מטוסיים על המים, לא יהיו חייבים לתת את האותות הנזכרים לעיל, אך אם לא יתנו אותם עליהן ליתן אות קולני יעיל אחר בסירוגין של לא יותר מדקה אחת ;

(9) כלי שיט כשהוא עוסק בדיג והוא בן 20 טון או יותר, ישמיע, בסירוגין של לא יותר מדקה אחת, צפירה ואחריה יצלצל בפעמון ; או במקום האותות האלה, רשאי הוא להשמיע צפירה המורכבת משורת צלילים שונים, גבוהים ונמוכים חליפות:

ת ק נ ה 16

מהירות מתונה בערפל וכו'

(א) כל כלי שיט או מטוסיים המהלך במים לפני המראתו או אחריה, חייבים, בשעת ערפל, אד, שלג נופל, סופות־גשמים חזקות או בכל מצב דומה אחר המגביל את הראות, להלך במהירות מתונה, תוך התחשבות ראויה בתנאים ובנסיבות הקיימות.

(ב) כלי שיט ממוכן השומע, כאילו מלפני רחביתו, את אות הערפל מכלי שיט שאת מקומו אינו יכול למצוא, חייב, במידה שנסיבות הענין מרשות לו, לעצור את מנועיו ולשוט אחר כך בזהירות עד שסכנת ההתנגשות תחלוף.

חלק ג. — תקנות נהיגה ושיט

ה ק ד מ ה

1. כל פעולה שתיעשה תוך שמירתן ופירושן של תקנות אלה תיעשה בדרך נמרצת, בעוד מועד וכראוי לימאות תקינה.

2. כשהנסיבות מרשות אפשר לקבוע את קיומה של סכנת התנגשות על ידי התבוננות זהירה בכיוון המצפן של כלי שיט מתקרב. אם הכיוון אינו משתנה במידה ניכרת, סימן הוא שסכנת ההתנגשות קיימת.

3. על ימאים לזכור שמטוסיים בנחיתתם או בהמראתם או בהיותם פועלים במוג־אוויר רע עלולים לאבד ברגע האחרון את יכולתם לשנות את פעולתם המכוונת.

ת ק נ ה 17

כששתי מפרשיות מתקרבות זו אל זו עד כדי ליצור סכנת התנגשות, תפנה האחת דרך למשנה כאמור להלן :

(א) כלי השיט השט ברוח גבית יפנה דרך לכלי השיט השט ברוח קדמית.

(ב) כלי השיט השט ברוח קדמית במפנה שמאלי יפנה דרך לכלי השיט השט ברוח קדמית במפנה ימני.

(ג) אם שניהם שטים ברוח גבית ובמפנים שונים, חייב כלי השיט השט במפנה שמאלי לפנות דרך לכלי השיט האחר.

(ד) אם שניהם שטים ברוח גבית ובאותו מפנה, חייב כלי השיט שבמעלה הרוח לפנות דרך לכלי השיט שבמורד הרוח.

(ה) כלי שיט השט ברוח מלאה יפנה דרך לכלי השיט האחר.

(א) כששני כלי שיט ממוכנים נפגשים חרטום מול חרטום או כמעט חרטום מול חרטום, עד כדי ליצור סכנת התנגשות, ישנה כל אחד את ארחו לצד ימין כך שכל אחד מהם יוכל לעבור משמאלו של משנהו. תקנה זו חלה אך במקרים שבהם נפגשים כלי שיט חרטום מול חרטום או כמעט חרטום מול חרטום, בצורה העלולה ליצור סכנת התנגשות, ואינה חלה לגבי שני כלי שיט שאם ישמרו כל אחד על ארחו שלו, יעברו בשלום מבלי לנגוע זה בזה. המקרים היחידים בהם תחול תקנה זו הם כשכל אחד משני כלי השיט נמצאים חרטום מול חרטום או כמעט חרטום מול חרטום; במלים אחרות, במקרים שבהם רואה כלי השיט האחד, בשעות היום, את תהגיו של משנהו בקו אחד או כמעט בקו אחד עם תרגיו שלו; ובליילה במקרים שבהם נמצא כלי השיט האחד במצב כזה שהוא רואה את שני אורות הצד של משנהו. בשעות היום אין תקנה זו חלה במקרים בהם כלי שיט אחד רואה כלי שיט שני החוצה את ארחו הוא מלפנים; ובליילה אין תקנה זו חלה במקרים שבהם אורו האדום של כלי שיט אחד הוא ממול אורו האדום של כלי השיט האחר, או כשאורו הירוק של האחד הוא ממול אורו הירוק של השני או כשאור אדום בלי אור ירוק או אור ירוק בלי אור אדום נראה מלפנים, או כשגם האור הירוק וגם האור האדום נראים בכל מקום אך לא מלפנים.

(ב) לענייני תקנה זו ותקנות 19 עד 29 ועד בכלל, פרט לתקנה 20 (ב), יהא דינו של מטוסים על המים כדין כלי שיט, והביטוי "כלי שיט ממוכן" יפורש בהתאם לכך.

תקנה 19

כששני כלי שיט ממוכנים מצטלבים עד כדי ליצור סכנת התנגשות, חייב כלי השיט שחברו נמצא בצדו הימני לפנות לו את הדרך.

תקנה 20

(א) כשכלי שיט ממוכן ומפרשית מתקדמים בכיוונים כאלה העלולים ליצור סכנת התנגשות, חוץ מכפי האמור בתקנות 24 ו-26, חייב כלי השיט הממוכן לפנות דרך למפרשית.

(ב) מטוסים על פני המים חייב, בדרך כלל, להתרחק היטב מכל כלי השיט ולהימנע מלהפריע לשיוטם. אולם בנסיבות שבהן קיימת סכנת התנגשות חייב הוא למלא אחרי תקנות אלה.

תקנה 21

מקום שלפי תקנה מתקנות אלה חייב אחד משני כלי שיט לפנות דרך לשני יהא כלי השיט השני חייב לשמור על ארחי ומידת מהירותו. אם מאיזו סיבה שהיא מוצא כלי השיט השני את עצמו כל כך סמוך לכלי השיט המפנה, דרך שפעולתו של זה האחרון בלבד לא תצליח למנוע את ההתנגשות, חייב גם כלי השיט השני לעשות כמיטב יכולתו כדי לעזור במניעת ההתנגשות (ראה תקנות 27 ו-29).

תקנה 22

כל כלי שיט הנדרש בתקנות אלה לפנות דרך לכלי שיט אחר, יימנע, אם הנסיבות מאפשרות לו, מלחצות את אורח כלי השיט השני מלפנים.

ת קנה 23

כל כלי שיט ממוכן הנדרש בתקנות אלה לפנות דרך לכלי שיט אחר חייב, בהתקרבו אליו ואם יש צורך בכך, להאיט את מהירותו, או להיעצר או להיסוג לאחור.

ת קנה 24

(א) על אף האמור בתקנות אלה חייב כל כלי שיט המשיג ועובר כלי שיט אחר לפנות דרך לכלי השיט שאותו הוא משיג ועובר.

(ב) כל כלי שיט המתקרב לכלי שיט אחר מאיזה כיוון שהוא כדי יותר מ-2 נקודות (22½ מעלות) מאחורי הרחבית שלו, כלומר, במצב כזה ביחס לכלי השיט שאותו הוא משיג ועובר שבליילה לא יוכל לראות שום אחד מאורות הצד של כלי השיט, שאותו הוא משיג ועובר, יהא נחשב ככלי שיט משיג ועובר; ושום שינוי שיחול לאחר מכן בזווית הכיוון שבין שני כלי השיט לא יעשה את כלי השיט משיג ועובר לכלי שיט מצטלב במשמעות התקנות האלה ולא ישחרר אותו מחובתו לפנות דרך לכלי השיט שאותו הוא משיג ועובר עד שיעבור אותו ויתרחק ממנו לחלוטין.

(ג) אם כלי השיט המשיג ועובר אינו יכול לקבוע בוודאות אם הוא נמצא בכיוון זה מלפני כלי השיט השני או מאחוריו, עליו לראות את עצמו ככלי שיט המשיג ועובר ולפנות דרך.

ת קנה 25

(א) כל כלי שיט ממוכן כשהוא מתקדם לאורך תעלה צרה, חייב, כל אימת שהדבר מעשי ונטול סכנה, להתקדם באותו צד של אמצע התעלה הנמצא לימינו.

(ב) כל אימת שכלי שיט ממוכן מתקרב לסיבוב בתעלה שמשם אי אפשר לראות אם כלי שיט ממוכן אחר מתקרב מהכיוון השני, חייב כלי השיט הראשון, בהגיעו לכדי מחצית המיל מן הסיבוב, ליתן אות על ידי צפירה אחת ממושכת בצופר, וכל כלי שיט ממוכן המתקרב מעברו השני של הסיבוב ונמצא בטווח שמיעתו של האות הזה יענה לאות בצפירה דומה. בין שנשמע ובין שלא נשמע קול כלי שיט מתקרב, מעברו הרחוק של הסיבוב, חובה תמיד להקיף את הסיבוב בעירנות ובוזהירות.

ת קנה 26

כל כלי השיט שאינם עוסקים בדיג חייבים, בהיותם בדרך, לפנות דרך לכלי שיט העוסקים בדיג ברשתות או בחכות או במכמרות. אין תקנה זו מקנה לכלי שיט העוסק בדיג את הזכות לחסום מעבר לכלי שיט אחרים שאינם עוסקים בדיג.

ת קנה 27

תוך שמירתן ופירושן של תקנות אלה יושם לב כראוי לכל סכנות השיט וההתנגשות ולכל נסיבות מיוחדות, לרבות מגבלותיו של כלי השיט או כלי הטיס הנוגע בדבר, העלולות לחייב סטיה מתקנות אלה כדי למנוע סכנה קרובה.

תקנה 28

(א) כל אימת שכלי שיט נמצאים זה בטווח ראייתו של זה, חייב כלי שיט ממוכן הנמצא בדרך ורוצה להתקדם באורח המורשה או נדרש בתקנות אלה, להודיע על אותו אורח בהשמיעו בצופר את האותות האלה :

צפירה אחת קצרה, שמשמעותה „אני משנה את ארחי לימין“.
שתי צפירות קצרות, שמשמעותן „אני משנה את ארחי לשמאל“.
שלוש צפירות קצרות, שמשמעותן „מכוונתי פועלות בכיוון לאחור“.

(ב) כל אימת שכלי שיט ממוכן החייב, לפי תקנות אלה, לשמור על ארחו ומידת מהירותו, רואה כלי שיט אחר והוא מסופק אם אותו כלי שיט אחר נקט בפעולה מספיקה כדי למנוע התנגשות, רשאי הוא להביע ספק זה בהשמיעו בצופר לפחות חמש צפירות קצרות. מתן אות כזה לא ישחרר כלי שיט מחובותיו לפי תקנות 17 ו-29 או לפי כל תקנה אחרת או מחובתו לציין כל פעולה שנקט לפי תקנות אלה בתתו את האותות הקולניים הנאותים שנקבעו בתקנה זו.

(ג) שום דבר האמור בתקנות אלה לא יפריע להפעלתן של תקנות מיוחדות שתתקין ממשלתה של איזו אומה שהיא בדבר השימוש באותות-צופר נוספים בין אניות מלחמה או בין כלי שיט המפליגים בשיירה.

תקנה 29

שום דבר האמור בתקנות אלה לא יפטור כלי שיט או בעליו או קברניטו או הצוות שלו מהאחריות לתוצאותיה של כל רשלנות בנשיאת אורות או באותות או של כל רשלנות בשמירת תצפית יעילה או של כל רשלנות בנקיטת אמצעי זהירות שעבודת ימאים רגילה או נסיבותיו המיוחדות של המקרה יהיו דורשות את נקיטתם.

תקנה 30

שמירת זכות להתקנת תקנות ביחס לנמלים ולשיט כמים פנימיים

שום דבר האמור בתקנות אלה לא יפריע להפעלתה של תקנה מיוחדת שהותקנה כחוק על ידי רשות מקומית ביחס לשיט בכל נמל, נהר, אגם או מים פנימיים, לרבות שטח השמור למטוסים.

תקנה 31

אותות מצוק

כל אימת שכלי שיט או מטוסים על המים נתון במצוק וזקוק לעזרה מכלי שיט אחרים או לעזרה מן החוף, ישמשו או יוצגו האותות דלהל, אם ביחד ואם בנפרד, דהיינו :

- (א) יריית תותח או אות נפץ אחר שיירו בסירוגין של דקה אחת.
- (ב) השמעת קול ממושך באיזה מכשיר שהוא לאותות-ערפל.
- (ג) רקיטות או פגזים הפולטים כוכבים אדומים ואשר יירו אחד אחד בסירוגין קצרים.
- (ד) אות המשודר בטלגרף אלחוטי או בכל שיטת איתות אחרת המורכבת מן הקבוצה ... — — — — — שבקוד מורס.

(ה) אות המשודר בטלפון אלווטי, על ידי היגוי המלה "Mayday"

(ו) אות המצוקה N. C. של הקוד הבינלאומי.

(ז) אות המורכב מדגל מרובע ומעליו או מתחתיו כדור או דבר הדומה לכדור.

(ח) להבות אש מעל כלי השיט (כגון שריפת חבית זפת או חבית נפט וכדומה).

(ט) רקיטת-מצנח המפיצה אור אדום.

אסור להשתמש בשום אות מן האותות שלעיל אלא כדי לציין שכלי שיט או מטוס ים נתון במצוק, וכן אסור להשתמש בשום אות שאפשר לטעות בו ולחשבו כאחד האותות שלעיל.

ה ע ר ה : נקבע אות רדיו לשימושם של כלי שיט במצוק כדי להפעיל בו מנגנוני-אזהרה אוטומטיים של כלי שיט אחרים ולהבטיח על ידי כך תשומת-לב לקריאות או לתשדורות של מצוק. האות הזה מורכב מסידרה של 12 קווים הנשדרים בדקה אחת, כשאורך זמנו של כל קו הוא 4 שניות ואורך זמנה של כל הפסקה בין שני קווים רצופים הוא שניה אחת.

ת ק נ ה 32

כל הפקודות הנתונות להגאים יהיו מובנות כך : "הגה לימין" פירושו "הטה את לוח ההגה של כלי השיט לצד ימין" ; "הגה לשמאל" פירושו "הטה את לוח ההגה של כלי השיט לצד שמאל".

כ"ג בניסן תשט"ו (15 באפריל 1955)

(חמ"ט 6)

י ו ס ף ס פ י ר

שר התחבורה

פקודת מרשם התושבים, תש"ט — 1949

תקנות בדבר מרשם התושבים

בתוקף סמכותי לפי הסעיפים 8 ו-10 לפקודת מרשם התושבים, תש"ט—1949,¹ אני מתקין תקנות אלה :

הגדרות

1. בתקנות אלה —

"תחום רשות מקומית" — תחום שיפוטה של רשות מקומית, למעט מועצה הנקראת בצו המקים אותה — "מועצה אזורית" ;

"מועצה" — מועצת רשות מקומית ;

"לשכת מרשם התושבים" — משרד הרישום.

2. (א) לשכות מרשם התושבים יהיו במקומות הנקובים בטור א' של התוספת ולכל אחת מהן שטח סמכות בנפה הנקובה לצד שמו של המקום בטור ב' של התוספת.

(ב) בתחום רשות מקומית שאין בו לשכת מרשם התושבים יפעל אדם, שנתמנה על ידי המועצה, באישור הממונה על המחוז, כתחנת רישום של אותה לשכת מרשם התושבים שבשטח סמכותה נמצא תחום הרשות המקומית.

¹ ע"ר תש"ט, תוס' א' מס' 48, עמ' 164.

(ג) מחוץ לתחום רשות מקומית רשאי הממונה על המחוז למנות אדם לפעול כתחנת רישום ולקבוע את שטח סמכותו.

(ד) התפקידים של תחנת רישום הם :

(1) לקבל הודעות, בקשות, מסמכים, תצלומים ואגרות ולהעבירם ללשכת מרשם התושבים ;

(2) למסור תעודות זהות, ידיעות ומסמכים שהיא תקבל מלשכת מרשם התושבים ;

(3) למסור ידיעות על שמו של תושב בשטח סמכותה של תחנת הרישום ועל כתובת מעונו.

3. כפקיד רישום לפי סעיף 6 לפקודה יפעל —

(1) בשטח סמכותה של לשכת מרשם התושבים — פקיד הרישום שנתמנה על ידי הממונה על המחוז ;

(2) בתחום רשות מקומית שאין בו לשכת מרשם תושבים — אדם שנתמנה כאמור בתקנה 2 (ב) ;

(3) בשטח שמחוץ לתחום רשות מקומית — אדם שנתמנה כאמור בתקנה 2 (ג).

4. מי שחייב לתת הודעה ללשכת מרשם התושבים, ימסור את ההודעה, וכל מסמך או הצהרה שנדרש למסרם, לתחנת הרישום או ללשכת מרשם התושבים שבשטח סמכותה נמצא מקום מגוריו, ואם אין לו מקום מגורים קבוע בישראל — ללשכת מרשם התושבים שבשטח סמכותה נמצא בעת מסירתה.

5. מי שחייב לתת הודעה, ימסור אותה בעצמו ללשכת מרשם התושבים או בתחנת הרישום, אולם הודעה על שינוי המען של בני משפחה המתגוררים במעון אחד מספיק שאחד מבני המשפחה החייבים בהודעה ימסור את ההודעה כאמור.

6. לשכת מרשם התושבים תאשר את מסירת ההודעה על ידי רישום בתעודת זהות של החייב בהודעה.

7. לשכת מרשם התושבים או תחנת הרישום תגבה בעת הגשת הבקשה למתן השירות אגרות בשיעורים אלה :

(1) בעד מתן ידיעה על שמו של תושב או על כתובת מעונו או בעד מתן שתי הידיעות כאחת — 250 פרוטה, אולם בעד מתן ידיעות על שמותיהם או על כתובת מעונם של יותר מ-25 תושבים או בעד מתן שתי הידיעות כאחת, תיגבה אגרה שתקבע על ידי הממונה על המחוז ;

(2) בעד מתן תעודת זהות בפעם הראשונה או החלפתה — 500 פרוטה, אולם חייל בצבא-הגנה לישראל בשירות סדיר פטור מאגרה בעד תעודת זהות הנניתנת לו בפעם הראשונה ;

(3) בעד מתן תעודת זהות בפעם השנייה או נוספת לאחר שהתעודה הקודמת אבדה, הושמדה או נעלמה — שתי לירות ;

(4) בעד מתן העתק ותמצית מהרישום בספר התושבים — לירה אחת ;

(5) בעד תיקון בתעודת הזהות — 250 פרוטה.

8. (א) הממונה על המחוז או מי שהוסמך על ידי שר הפנים לכך, רשאי להפחית אגרות שנקבעו בתקנה 7 או לוותר עליהן תוך התחשבות במצבו החמרי של החייב בהן.

(ב) רשות מקומית, לרבות מועצה הנקראת בצו המקים אותה "מועצה אזורית", תהיה פטורה מהאגרות שנקבעו בתקנה 7 בעד מתן ידיעות על שמותיהם. או כתובת מעונם של לא יותר מ-25 תושבים לחודש.

9. (א) לא יטביע אדם, פרט לפקיד רישום, חותמת בתעודת זהות, ולא יציין בה סימנים וציונים אלא על פי היתר מאת שר הפנים או מטעמו.

(ב) לא יכניס אדם, פרט לפקיד רישום, שינויים בתעודת זהות, לא ימחוק מתכנה או ישמידנה, כולה או מקצתה.

10. תקנות מרשם התושבים (משרדי רישום), תש"ט—1949, ותקנות מרשם תושבים (חותמות וציונים בתעודת זהות), תשי"ד—1954² — בטלות.

11. לתקנות אלה ייקרא "תקנות מרשם התושבים, תשט"ו—1955".

תוספת.

בתוספת זו — "נפה" כמשמעותה בהודעה על חלוקת שטח המדינה למחוזות ולנפות ותיאורי גבולותיהם.³

מקום מושבן של לשכות מרשם התושבים :	טור א' שטח סמכותן — הנפה :
ירושלים	ירושלים
צפת	צפת
טבריה	כנרת
עפולה	יזרעאל
עכו	עכו
חיפה	חיפה
נצרת	יזרעאל
חדרה	חדרה
נתניה	השרון
פתח-תקוה	פתח-תקוה
רמלה	רמלה
רחובות	רחובות
תל אביב-יפו	תל אביב-יפו
מגדל-אשקלון	אשקלון
באר שבע	באר שבע
ירושלים	שטח הפקודה

ל' בניסן תשט"ו (22 באפריל 1955)

(חמ"ח/מח/1)

ישראל רוקח
שר הפנים

¹ ק"ח 28, תש"ט, עמ' 275.
² ק"ח 454, תשי"ד, עמ' 927.
³ י"פ 286, תשי"ג, עמ' 879.

פקודת תעריף המכס והפטורים, 1937 חוק מסי מכס ובלו (שינוי תעריף), תש"ט—1949

צו בדבר שינויים בתעריף המכס

בתוקף סמכותי לפי סעיף 5 לפקודת תעריף המכס והפטורים, 1937, והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948, וסעיף 1 לחוק מסי מכס ובלו (שינוי תעריף), תש"ט—1949, אני מצווה לאמור:

1. בתוספת⁴ לפקודת תעריף המכס והפטורים, 1937 (להלן — התוספת), בפרט 769 — תיקון פרט 769

(1) בסעיף (ג), במקום סעיף קטן (5) יבוא סעיף קטן זה:

„(5) מצרכי מזון הנשלחים על ידי שלטונות מדינה וזה לשם מסירתם לידי בית חולים, מוסד דתי, מוסד חינוכי או מוסד צדקה שיבואם אושר לצורך סעיף קטן זה על ידי שר האוצר, ובלבד שלא שולמה או תשולם כל תמורה בעד המצרכים האמורים.“

(2) אחרי סעיף (יט) ייוסף סעיף זה:

„(כ) גיפיים, מכוניות משא וציוד המובאים על ידי האגודה הישראלית לקרנות מחקר או מוסד מחקר אחר שהוכר לצורך סעיף זה על ידי שר האוצר, ובלבד שתמורתם שולמה או תשולם מכספים שהוענקו לאגודה או למוסד מקרנותיהם בחוץ לארץ.“

2. אחרי פרט 35 לתוספת יווסף פרט זה: הוספת פרט 36

36. **בשר בקר קפוא בלי עצמות** שהובא לפני ה' בחשון

תשט"ו (1 בנובמבר 1954) ושוחרר על ידי רשות המכס

לפני כ"ג בניסן תשט"ו (15 באפריל 1955) ושהוטל עליו

תשלום מטעם רשות מוסמכת על פי תקנה 46 (וב) לתק-

נות ההגנה, 1939.⁵

ק"ג 400

3. אחרי פרט 38 לתוספת יווסף פרט זה: הוספת פרט 338

338. **בשר בקר קפוא וצנזר** המובא לייצור שימורי

בשר על ידי מפעל העוסק בייצור כאמור והרשום לצורך

פרט זה במשרדי המנהל ובלבד שהבשר הובא לפני י"ז

בטבת תשט"ז (1 בינואר 1956) ושוחרר על ידי רשות

המכס אחרי י"ב באדר תשט"ו (6 במרס 1955)

ק"ג 400

המנהל רשאי לדרוש בטחונות כי תנאי פרט זה יתמלאו.

4. תחילתו של צו זה היא לגבי סעיף 1 (1) מיום כ"ב בניסן תשט"ו (14 באפריל 1955).

לגבי סעיף 1 (2) מיום י"א בתשרי תשי"ד (20 בספטמבר 1953), לגבי סעיף 2 מיום י"ח

בניסן תשט"ו (10 באפריל 1955) ולגבי סעיף 3 מיום י"ב באדר תשט"ו (6 במרס 1955).

5. לצו זה ייקרא „צו תעריף המכס והפטור (מס' 19), תשט"ו—1955“.

תחילה

השם

י"ח באייר תשט"ו (10 במאי 1955)

(חמ(1)מכ/ח/2)

לוי אשכול

שר האוצר

¹ ע"ר 1937, תוס' 1 מס' 714, עמ' 183.

² ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.

³ ס"ח 19, תש"ט, עמ' 154.

⁴ ק"ח 447, תשי"ד, עמ' 764.

⁵ ע"ר 1939, תוס' 2 מס' 914, עמ' 543.

פקודת מס הבולים

צו בדבר הפחתת המס על עינוגים

בתוקף סמכותי לפי סעיף 74 (5) (ג) לפקודת מס הבולים¹, אני מצווה לאמור:

הפחתת מס
השעשועים
(עינוגים)

1. על אף האמור בצו מס הבולים (עינוגים) (הפחתת המס), תשט"ו—1954², יהיה המס על כרטיסי כניסה לשעשועים (עינוגים), שהוצאו להצגות קולנוע הנערכות ביום ה' באייר תשט"ו (27 באפריל 1955) בין השעה 10.00 עד השעה 15.00 ושמחירים אינו עולה על 300 פרוטה, בשיעור של פרוטה אחת.

השם

2. לצו זה ייקרא: "צו מס הבולים (עינוגים) (הפחתת המס) (מס' 2), תשט"ו—1955".

כ"ו בניסן תשט"ו (18 באפריל 1955)

(חם 1) מ/ב/12—1

פרץ נפתלי

שר החקלאות

ממלא מקום שר האוצר,

¹ חוקי א"י, כרך ב', פרק קל"ג, עמ' 1302; ס"ח 21, חש"ט, עמ' 171; ס"ח 166, תשי"ד, עמ' 226.
² ס"ח 484, תשט"ו, עמ' 154.

פקודת בנין ערים, 1936

חוק עזר לוועדה המחוזית לבניה ולתכנון עיר, מחוז הדרום, בדבר פיקוח על בנינים והקמתם בשטח בנין עיר של האזור הגלילי, מחוז הדרום

בתוקף סמכותה לפי סעיף 4 לפקודת בנין ערים, 1936¹, מתקינה הוועדה המחוזית לבניה ולתכנון עיר, מחוז הדרום, חוק עזר זה:

הנדרות

1. בחוק עזר זה —

"אזור" — השטח שהוכרז עליו בצו תכנון ערים (שטחים גליליים), תשי"ג—1953², כעל שטח גלילי לתכנון עיר, מחוז הדרום;

"נכסים" — כל קרקע או בנין הנמצא בתוך האזור;

"בעל נכסים" — לרבות אדם המקבל, או זכאי לקבל, הכנסה מהנכסים או שהיה מקבלה אילו הנכסים היו נותנים הכנסה, בין בזכותו הוא בין כסוכן, כנאמן או כבא כוח, בין שהוא מחזיק בהם למעשה ובין לא, וכן שוכר או שוכר משנה ששכר הנכסים לתקופה של למעלה משלוש שנים;

"דרך" — דרך מלך, רחוב, סמטה, שביל, מבוא, דרך דרגות, דרך מעבר, דרך לכלי רכב, דרך להולכי רגל, רחבה, ככר או גשר, בין שהם רשות היחיד ובין שהם רשות הרבים, בין שהם מפולשים ובין שאינם מפולשים, לרבות תעלות, חפירות, ביוכים למי גשמים, מדרכות, איי תעבורה, עצים ומשוכות שבצדי דרכים, קירות תומכים, גדרות, מחיצות ומעקות;

"פעולה" — עבודה בנכסים או שימוש בהם, הטעונים היתר לפי חוק עזר זה והנעשים בהתאם לתכנית שניתן לה תוקף לפי הפקודה;

¹ ע"ר 1036, חוס' 1 מס' 589, עמ' 153.

² ס"ח 365, תשי"ג, עמ' 1119.

“ועדה מקומית” — הועדה המקומית לבניה ולתכנון עיר לאזור ;

“נפח הבנין” — החלל שבתחומי שטחם החיצוני של קירות הבנין והשטח העליון של רצפת קומתו הנמוכה ביותר ושטחו העליון של הגג בבנין שגגו שטוח, ובבנין שגגו מבטון — צדה התחתון של תקרת הבנין העליונה ביותר, ואם אין לו תקרה — משטחו התחתון של הגג ;

“רשות בריאות” — מנהל שירותי הרפואה או מי שהוסמך על ידיו לצורך חוק עזר זה ;
“מהנדס” — אדם שהועדה המקומית מינתה אותו להיות מהנדס או מודד וכל אדם שהמהנדס העביר אליו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או-מקצתן ;
“היתר” — היתר לפעולה הנדרש לפי חוק עזר זה.

פעולה הטעונה
היתר

2. לא יעשה אדם פעולה מן הפעולות המפורטות להלן, אלא בהיתר בכתב מאת הועדה המקומית, חתום ביד יושב ראש הועדה והמהנדס, ואלה הן הפעולות :

- (1) הקמת בנין, הרחבתו, שינויו, הפיכתו או הריסתו ;
- (2) סלילת דרך או תיקונה ;
- (3) חפירה, מילוי, תיעול או ביוב ;
- (4) הנחת כבלים תת-קרקעיים להעברת זרם חשמלי ;
- (5) כל עבודה המשפיעה על מראהו החיצוני של בנין ;
- (6) התקנת אמבטיה, בית כסא, בור שופכין, בור לחול, קערת הדחה או כיור לנטילת ידיים בבנין קיים ;
- (7) כריית באר, קידוח, סתימתה או העמקתה ;
- (8) שימוש בנכסים לכל תכלית שונה מזו שלשמה הותר השימוש בהם.

הגשת בקשות

3. (א) בקשה להיתר תוגש בכתב לוועדה המקומית בטופס שהמהנדס יקבע מזמן לזמן ותהא חתומה ביד בעל הנכסים, למעט שוכר ושוכר משנה לתקופה שלמטה מ-49 שנה, וביד עורך התכנית.

(ב) לפי דרישת המהנדס או רשות הבריאות יגיש המבקש לוועדה המקומית, במועדים ובמספר העתקים כפי שיקבעו, תשריטים, חתכים, חזיתות, חישובים ופרטים אחרים המתייחסים לנכסים, כשהם חתומים ביד הבעל ועורך התכנית.

(ג) נדרשו המסמכים המפורטים בסעיף קטן (ב), וניתן היתר, יצורפו המסמכים להיתר כשהם מאושרים וחתומים ביד יושב ראש הועדה המקומית והמהנדס ויהיו חלק בלתי נפרד ממנו.

מחו היתר
ותנאיו

4. (א) הועדה המקומית רשאית לתת היתר, לסרב לתתו, לשנותו או להפסיק את תקפו, וכן להתנות בו תנאים, כפי שתמצא לנכון, לכל דבר מן הדברים האלה :

- (1) החמרים שיש להשתמש בהם בביצוע הפעולה ;
- (2) בניית מדרכות, קירות גבול וגדרות ;
- (3) מילוי או חפירה במגרש ;
- (4) הריסתו של בנין ארעי שהקמתו הורשתה באותו היתר ;
- (5) הריסתו של בנין שיש לו קשר כלשהו לפעולה שלגביה ניתן ההיתר ;
- (6) מראהו החיצוני של הבנין ;
- (7) השימוש או שינוי השימוש בבנין או בקרקע שיש להם קשר לפעולה שלגביה ניתן ההיתר ;

(8) בניה, סניטציה, אורור, ביוב, תיעול, ניקוז, התקנת מעליות, אספקת מים, חשמל, מקומות חניה והגייסה אליהם במידה שלענינים אלה יש קשר כלשהו לפעולה שלגביה ניתן ההיתר.

(ב) לא יינתן היתר אלא בתנאי שבעל הנכסים התחייב —

(1) לנקוט בכל הצעדים הנחוצים כדי להגן על הציבור ועל העובדים העוסקים בביצוע הפעולה מפני נפילת חמרים ומכל נזק שעלול להיגרם עקב ביצוע זה, ולהיות אחראי לבטחון העובדים העוסקים כאמור, וכן לכל פגיעה שתיגרם לכל אדם מן הציבור או לעובד כתוצאה מאי מילוי אחרי הוראה זו ;

(2) לא להרשות הנחת חמרים, מכשירים, כלי עבודה או חפצים אחרים על כל דרך או מדרכה, אלא על פי היתר מאת המהנדס ;

(3) להימנע מכל מעשה העלול להפריע לתנועת כלי רכב או הולכי רגל, אלא על פי היתר מאת המהנדס ;

(4) להתקין מגורות, פיגומים ומחיצות קרשים כפי שיידרש על ידי המהנדס לשם הגנה מספקת על הציבור ועל העובדים בתחומי השטח שבו מתנהלת העבודה ומסביב לו ;

(5) לדאוג ליציבותו של הבנין במהלך הבניה ;

(6) לסלק מהקרקע שבה בוצעה הפעולה, או מסביבתה, את הכלים, המכשירים או החפצים האחרים וכן שיירי הבנין שנערמו עליה, מיד עם סיום הפעולה או עם תום תקופת הביצוע לפי הוראה מאת המהנדס ;

(7) לא לגור ולא להרשות לאחרים לגור בבנין, אלא לאחר שניתנה עליו תעודת גמר על ידי הועדה המקומית ;

(8) למלא אחרי הוראות המהנדס שניתנו לשם מילוי התנאים לפי הפסקאות (1) עד (6) ולהרשותו לבצע את ההוראות במקומו ועל חשבונו באם לא ביצעם בעצמו ;

(9) לשלם לוועדה המקומית את הוצאות ביצוע העבודות שנעשו לשם מילוי התנאים לפי הפסקאות (1) עד (6) ;

ובתנאי שלהקמת בנין שישמש למלאכה או לתעשיה הסכימה רשות הבריאות.

(ג) בסעיף זה "בעל נכסים" כולל את האדם שעל שמו הוצא ההיתר וכל מי שמפקח על הפעולה או מבצע אותה בתור קבלן.

5. (א) תקפו של כל היתר הוא לשנה אחת מתאריך נתינתו, אם לא נקבעה בו תקופה ארוכה יותר.

(ב) לא הושלמה הפעולה שלגביה ניתן ההיתר תוך תקופת תקפו של ההיתר, תהא הועדה המקומית חייבת, לפי דרישת בעל ההיתר ובאין מניעה חוקית, לחדש אותו, בתנאי שתשולם אגרה של שתי לירות או בשיעור שנקבע בחוק עזר זה להיתר מקורי, הכל לפי הסכום הקטן.

(ג) תקפו של היתר שחודש הוא שנה מתאריך החידוש.

(ד) על אף האמור בסעיף קטן (ב) אין היתר ניתן לחידוש כעבור תקופה של שלוש שנים מתאריך נתינתו או לאחר שפג תקפו של ההיתר שחודש, הכל לפי התאריך המוקדם.

6. חל שינוי בבעלות על נכסים שלגביהם ניתן ההיתר, תוך תקופת תקפו של ההיתר, רשאי בעל הנכסים לדרוש את העברת ההיתר על שמו לאחר תשלום אגרה בסך של שתי לירות.

תקפו של
היתר וחידושו

העברת היתר

7. (א) בעד מתן היתר תשולם אגרה בשיעור, שנקבע בתוספת לפעולה שלגביה ניתן ההיתר, ובלבד שלא תפחת משתי לירות לכל היתר.

(ב) בעד מתן היתר לפעולה שלא פורטה בתוספת תשולם אגרה של שתי לירות.

(ג) 20% מסכום האגרה ישולמו בעת הגשת הבקשה להיתר והיתרה עם מתן ההיתר.

(ד) היתר לפעולה למקום פולחן ציבורי פטור מאגרה.

(ה) האגרה המשתלמת בעד היתר בניה תיחשב לפי נפחו של הבנין כמצויין בתכניות המצורפות להיתר.

(ו) (1) שיעור האגרה, המשתלמת בעד היתר בניה לבנין בעל מסגרת מתכת או

בעל מסגרת בטון מזויין, יהיה בשיעור האגרה שנקבעה בתוספת 10% ;

(2) בסעיף קטן זה „בנין בעל מסגרת מתכת” או „בעל מסגרת בטון מזויין” —

בנין שבו מועברים המטענים והעמסים, כולם או מקצתם, ליסודות דרך כל קומה

וקומה באמצעות שלד של מסגרת מתכת או שלד של מסגרת בטון מזויין.

(ז) לצורך חישוב האגרה יהא דין תוספת בניה כדין בניה חדשה.

(ח) בעד היתר להחליף סוג בנין אחד במשנהו, בין בדרך שינוי השימוש, שינוי

הבניה או חידוש הבניה, ובין בכל דרך אחרת, תשולם אגרה של שתי לירות או הסכום

שבו עולה האגרה המשתלמת לגבי הבנין מהסוג החדש על זו המשתלמת לגבי הבנין מהסוג

הקודם, הכל לפי הסכום הגדול יותר.

(ט) מקום שחלקים שונים של בנין משמשים או מיועדים לשמש למטרות שונות

תשולם אגרה לכל חלק וחלק כאילו היה אותו חלק בנין נפרד.

(י) האגרה בעד היתר לבניית בנין ארעי תהיה שליש מהאגרה המשתלמת בעד היתר

לבניית בנין קבע מאותו סוג.

8. חוקי עזר בנידון רשיונות לבנין ערים (מחוז עזה), 1941³ — בטלים.

9. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לועדה המחוזית לבניה ולתכנון עיר, מחוז הדרום

(פיקוח על בנינים והקמתם בשטח הגלילי לתכנון עיר, מחוז הדרום), תשט”ו—1955.”

תוספת

חלק א': בנינים חדשים

שיעור האגרה
בפרוטות

1. בנינים ציבוריים המשמשים — אך ורק כמוסדות דת, צדקה, חינוך,

תרבות, בריאות, בתי מרחצאות ציבוריים, בתי מחסה, מצבות זכרון

וגלעדים —

35 שאינם משמשים להפקת רווחים — לכל מטר מעוקב

75 משמשים להפקת רווחים — לכל מטר מעוקב

משמשים למגרש ספורט או מתקנים פתוחים אחרים —

7,500 לכל 50 מקומות לקהל או חלק מהם

2. בנינים חקלאיים, רפתות, אורוות, לולים, מחסנים ובתי מלאכה המשמ-

שים למטרות חקלאיות, בניני תעשיה המעבדים תוצרת חקלאית

35 ונמצאים בתוך ישובים חקלאיים או סמוך להם — לכל מטר מעוקב

3. בתי מגורים — שנפחם אינו עולה על 500 מטר מעוקב, בתי מגורים

בתכניות שיכון מאורגן, בהם הנפת של יחידת דיור אינו עולה על 200

35 מטר מעוקב — לכל מטר מעוקב

75 בתי מגורים אחרים — לכל מטר מעוקב

³ ע"ר 1941, תוס' 2 מ' 1122, עמ' 1138.

75	4. בניני תעשייה, מחסני סחורות, בתי חרושת ובתי מלאכה, לרבות מיכלים לחמרי דלק — לכל מטר מעוקב
150	5. חנויות למכירה קמעונית או סיטונית, בתי קפה, מסעדות, משרדים ומוסכים, בתי מלון, תיאטרונים ואולמי קונצרטים — לכל מטר מעוקב
50	6. מגדלי מים, בורות מים, בריכות מים — לכל מטר מעוקב
200	7. בתי קולנוע ובתי עינוג אחרים שלא פורטו בתוספת זו — לכל מטר מעוקב
20,000	במתקנים פתוחים ללא גג לכל 50 מקומות לקהל או חלק מהם

חלק ב': עבודות אחרות

200	1. הקמת קירות פנימיים בבנין קיים — לכל מטר אורך של קיר
2,000	2. פתיחתו, הרחבתו או סתימתו של פתח בקיר — לכל פתח
4,000	3. כל עבודה או תיקון בקיר חוצץ, קיר חיצוני, רצפה, תקרה, גג או יסוד בבנין קיים
1,000	4. התקנת אמבטיה, בית כסא, קערת הדחה או כיור רחצה קבועים בבנין קיים — לכל התקנה
4,000	5. התקנת בור רקב, בור שופכין, בור חלחול בבנין קיים — לכל התקנה
40	6. בניית קירות גבולין או גדרות למגרשים המשמשים לצרכי מגורים, מסחר או תעשייה — לכל מטר אורך של קיר או גדר
8,000	7. כריית באר, קידוחה, חפירתה או העמקתה
3,500	8. התקנת חלונות בולטים או גוזזטראות בולטות מעל לדרך הרבים — לכל מטר מרובע הבולט מעל לדרך
500	9. הוספת יציע בבנין קיים — לכל מטר מרובע
500	10. סגירת מרפסת בבנין קיים — לכל מטר מרובע
20	11. הקמת קירות מגן — לכל מטר אורך
20	12. קו הספקת מים בקוטר — עד 4" — לכל מטר אורך
30	4" עד 10" — לכל מטר אורך
75	העולה על 10" — לכל מטר אורך
2	13. בניית סכר — עד 20,000 מטר מעוקב — לכל מטר מעוקב של הסוללה למעלה מ-20,000 מטר מעוקב עד 100,000 מטר מעוקב — לכל מטר מעוקב של הסוללה
1½	למעלה מ-100,000 מטר מעוקב — לכל מטר מעוקב של הסוללה
1	למעלה מ-100,000 מטר מעוקב — לכל מטר מעוקב של הסוללה
10	14. גדר סביב שטח שעיקר שימושיו למטרות חקלאיות — לכל מטר אורך
10	15. סלילת דרכים — לכל מטר מרובע
50	16. הנחת צינורות ביוב או התקנת תעלות ביוב — לכל מטר אורך

י. ורדי מון

יושב ראש הועדה המחוזית לבניה ולתכנון עיר,
מחוז הדרום

נתאשר.

ד' בניסן תשט"ו (27 במרס 1955)

(חמ"8)

ישראל רוקח

שר הפנים

פקודת המסחר עם האויב, 1939

צו הקנייה מס' 588

בתוקף הסמכויות של שר האוצר לפי סעיף 9 (1) (ב) לפקודת המסחר עם האויב, 1939¹, הסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948², שהועברו אלי, ובתוקף שאר סמכויותי, אני מצווה לאמור:

1. צו הקנייה מס' 52 מיום 24 בינואר 1942, שפורסם בעתון הרשמי מס' 1165 מיום 29 בינואר 1942, יבוטל במידה שהוא חל על רכושו של משה יהודה עמר מסלונקי (מס' סידורי 9), ובמידה שהוא חל על 90 חלקים מתוך 300 חלקים מרכושו של משה יצחק מולכו מסלונקי, (מס' סידורי 155), באשר החלקים הנ"ל שייכים לאידה משה ואירן מולכו לפי צו ירושה.
2. צו הקנייה מס' 54 מיום 25 במרס 1942, שפורסם בעתון הרשמי מס' 1183 מיום 2 באפריל 1942, יבוטל במידה שהוא חל על רכושו של ישראל לייב זיידנובר מראדום (מס' סידורי 110).
3. צו הקנייה מס' 65 מיום 3 באוקטובר 1942, שפורסם בעתון הרשמי מס' 1227 מיום 8 באוקטובר 1942, יבוטל במידה שהוא חל על רכושו של עמנואל קניקר מוילנה (מס' סידורי 4).
4. תחולתו של צו זה היא מיום ט' באייר תשט"ו (1 במאי 1955).

ט' באייר תשט"ו (1 במאי 1955)

(חמ(1)או/צק/1)

י. דגון

הממונה על רכוש האויב

¹ ע"ר 1939, תוס' 1 מס' 923, עמ' 79.
² ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.

מדור לשלטון מקומי

פקודת המועצות המקומיות, 1941

צו בדבר המועצה המקומית תמרה

בתוקף סמכותי לפי סעיף 2 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948², אני מצווה לאמור:

1. בתוספת לצו המועצות המקומיות (ב), תשי"ג—1953³, אחרי פרט (יא) ייוסף פרט זה:

»(יב) המועצה המקומית תמרה.

תאריך הקמתה: ט' בניסן תשט"ו (1 באפריל 1955).

¹ ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.
² ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.
³ ס"ת 369, תשי"ג, עמ' 1174.

הוספת פרט
(יב) לתוספת

(1) גושי רישום קרקע (ועד בכלל) : 18555 עד 18566, 18578 עד 18589 ;

(2) השטח המותחם על ידי הגושים המפורטים ב-(1).

השם :

2. לצו זה ייקרא "צו המועצות המקומיות (ב) (תיקון מס' 4), תשט"ו—1955".

כ"ה בניסן תשט"ו (17 באפריל, 1955)

(המ' 8081)

ישראל רוקח
שר הפנים

פקודת העיריות, 1934

חוק עזר לחולון בדבר אספקת מים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 99 לפקודת העיריות, 1934, מתקינה מועצת עירית חולון חוק עזר זה :

1. במקום התוספת לחוק עזר לחולון (אספקת מים), תשט"ו — 1955, תבוא תוספת זו :

תוספת

שיעור האגרה
בלירות

1200.—	אגרת רשיון להחזקת מפעל מים (סעיף 2 (ג)) — לכל שנה	1.
42.500	אגרת חיבור רשת פרטית (סעיף 3 (ג) (1)) — עד 1"	2.
62.500	1½" עד 2"	
77.500	למעלה מ-2"	
	השתתפות בהוצאות הנחת צינורות (סעיף 5) לפי שטח הנכס לכל ממ"ר — כשיוקם על הנכס בנין עד 2 קומות	3.
0.770	לכל קומה נוספת — תוספת של	
0.160		
10.—	(א) אגרת התקנת מונה (סעיף 6 (ה))	4.
7.—	(ב) אגרת בדיקת מונה (סעיף 6 (ה))	
	אגרת מים (סעיף 7)	5.
	(א) (1) במקום שלא הותקן מונה — לכל חודש —	
0.400	דירה — לכל ראש משפחה, עסק — לכל בעל עסק	
0.700	נוסף לזה — לכל חדר	
	הצר שיש בה לפחות ברז אחד להשקאה — אם שטח	
0.920	ההצר הוא — עד 250 ממ"ר	
0.200	לכל 50 ממ"ר נוספים או חלק מהם	
2.600	מסעדה ובתי קפה — ששטחם — עד 50 ממ"ר	
5.200	למעלה מ-50 ממ"ר	

¹ ע"ר 1934, תוס' 1 מס' 414, עמ' 1.
² ק"ת 493, תשט"ו, עמ' 322.

2.600	מזנון, חנות יינות, בית מרקחת
2.—	קיוסק לגזוז
6.—	חנות דגים
1.300	חנות שלא פורטה בתוספת זו
	מאפיה ותעשיית מזון — לכל 20 מ"ר בנין או סככה —
1.100	לכל קומה
	תעשיית חמרי בנין, מצבעה, בית חרושת ובית מלאכה,
	שמשותמשים במים לצרכי ייצור או עיבוד חמרים —
1.500	לכל 20 מ"ר בנין או סככה — לכל קומה
	לכל 20 מ"ר משטח הלא בנוי — חצר —
0.450	קרקע תפוסה
	בית חרושת ובית מלאכה שלא פורטו בתוספת זו —
0.700	לכל 20 מ"ר בנין או סככה — לכל קומה
7.500	(2) בעלי מכוניות — לכל מכונית — לשנה
	(ב) במקום שהותקן מונה — לכל חודש
	(1) דירות, מסעדות, בתי קפה, מזנונים, בתי מרקחת,
	קיוסקים לגזוז, חנויות וחצרות —
0.210	עד 10 מ"ר הראשונים — לכל מ"ר
0.100	למעלה מ-10 מ"ר — לכל מ"ר נוסף
0.200	(2) לשימוש חקלאי עד 10 מ"ר הראשונים לכל מ"ר
0.050	למעלה מ-10 מ"ר — לכל מ"ר נוסף
	(3) לשימוש תעשייה, מלאכה וכל שימוש אחר שלא נזכר
	ב-(1) ו-(2) —
0.100	(א) לכל מ"ר
	ובלבד שסכום האגרה לא יהיה פחות מ-700 פרוטה
	(ב) לכל 20 מ"ר או חלק מהם של בנין או סככה —
	לכל קומה
0.200	ולכל 50 מ"ר או חלק מהם של חצר או גינה
	הכל לפי הסכום הגבוה יותר
	(ג) בניה — לכל מ"ר בנין בכל קומה
0.860	עד 55 מ"ר
0.910	56 עד 100 מ"ר
0.970	למעלה מ-100 מ"ר

6. אגרת חידוש חיבור (סעיף 12 (ג)) 4.—
7. אגרת רשיון שרברב (סעיף 20 (ה)) — לכל שנה 6.—
2. תחילתו של חוק עזר זה היא מיום ט' בניסן תשט"ו-1 (באפריל 1955).
3. לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר לחולון (אספקת מים) (תיקון), תשט"ו — 1955".

תחילה
השם

נ' פ. אילון
ראש עיריית חולון
כ"ג בניסן תשט"ו (15 באפריל 1955)
ישראל רוקח
שר הפנים (חמ 874109)

פקודת העיריות, 1934

חוק עזר לחיפה בדבר סלילת רחובות

בתוקף סמכותה לפי סעיף 99 לפקודת העיריות, 1934, מתקינה מועצת עירית חיפה חוק עזר זה:

תיקון סעיף 6

1. בסעיף 6 (א) לחוק עזר לחיפה (סלילת רחובות), תשי"ג—1952² —

(1) במקום „ביחס לאורך חזיתות הנכסים הגובלים את הרחוב” יבוא — „חציין ביחס לאורך חזיתותיהם וחציין ביחס לשטחיהם של הנכסים הגובלים את הרחוב, ובלבד שבחישוב השטח לא יוקח בחשבון אותו חלק השטח הרחוק מהכביש יותר מ־50 מטר”;

(2) יימחקו המלים „אם אין לנכסים האמורים יציאה לכביש אחר, או”.

תחילה

2. תחילתו של חוק עזר זה היא מיום ט"ז בכסלו תשי"ג (4 בדצמבר 1952).

השם

3. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לחיפה (סלילת רחובות) (תיקון), תשט"ו—1955”.

א ב א ח ו ש י
ראש עירית חיפה

נתאשר.

כ"ג בניסן תשט"ו (15 באפריל 1955)
(חמ 874009)

י ש ר א ל ר ו ק ח
שר הפנים

¹ ע"ר 1934, חוס' 1 מס' 414, עמ' 1.
² ק"ח 316, תשי"ג, עמ' 304.

פקודת העיריות, 1934

חוק עזר לחיפה בדבר שחיטת עופות

בתוקף סמכותה לפי סעיף 99 לפקודת העיריות, 1934, מתקינה מועצת עירית חיפה חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„העיריה” — עירית חיפה;

„המועצה” — מועצת העיריה;

„ראש העיריה” — לרבות אדם שהוסמך על ידי ראש העיריה לצורך חוק עזר זה;

„עופות” — עופות בית, לרבות, תרנגולות, אווזים, ברווזים, ותרנגולות הודו ולמעט יונים;

„בית שחיטה” — מקום בו שוחטים או מורטים עופות;

„בית השחיטה העירוני” — בית שחיטה המתנהל על ידי העיריה;

„בית שחיטה מוכר” — בית שחיטה שהוכר על ידי המועצה לענין חוק עזר זה;

„רופא וטרינרי” — הרופא הוטרינרי של העיריה, לרבות אדם שאליו העביר הרופא הוטרינרי

את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן.

¹ ע"ר 1934, חוס' 1 מס' 414, עמ' 1.

- שחיטת עופות
2. (א) לא ישחט אדם עופות ולא ימרטם אלא בבית השחיטה העירוני או בבית שחיטה מוכר.
- (ב) הוראות סעיף קטן (א) אינן חלות על אדם השוחט או המורט עוף לצורך עצמי.
- הוצאת עופות
3. לא יוציא אדם ולא ירשה לאחר להוציא —
- (1) עופות שחוטים מבית השחיטה העירוני או מבית שחיטה מוכר אלא לאחר שהוטבעה עליהם החותמת הרשמית של בית השחיטה העירוני ;
- (2) עופות מבית השחיטה העירוני אלא לפי היתר בכתב מאת הרופא הוטרינרי.
- רשיון שחיטה
4. (א) לא ישחט אדם עופות בבית השחיטה העירוני או בבית שחיטה מוכר ולא ימרטם בו אלא על פי רשיון מאת ראש העיריה.
- (ב) הוראות סעיף קטן (א) אינן חלות על בעל בית שחיטה מוכר השוחט או המורט עופות בבית השחיטה שלו.
- היתר כניסה
5. (א) לא יכנס אדם לבית השחיטה העירוני אלא על פי היתר מאת הרופא הוטרינרי.
- (ב) הוראות סעיף קטן (א) אינן חלות על בעל רשיון לפי חוק עזר זה, על עובד המדינה או על פקיד העיריה הנכנסים לבית השחיטה העירוני לשם מילוי תפקידם.
- מתן רשיון
6. (א) בקשה לרשיון לפי חוק עזר זה יש להגיש לראש העיריה ולצרף לה 2 תמונות של המבקש.
- (ב) ראש העיריה רשאי, לפי שיקול דעתו, לתת את הרשיון או לסרב לתתו ובלבד שלא יינתן רשיון לאדם שלא הגיע לגיל 21 שנה ושלא המציא אישור מאת הרופא הראשי של משרד הבריאות המחוזי שהוא אינו סובל ממחלה מידבקת.
- (ג) תקפו של רשיון יפקע ביום 31 בדצמבר שלאחר תאריך נתינתו.
- (ד) בעד מתן רשיון ישלם המבקש למועצה אגרה של 3 לירות לשנה.
- ביטול רשיון
7. ראש העיריה רשאי, לפי שיקול דעתו, לבטל רשיון שניתן לפי חוק עזר זה או להפסיק את תקפו למשך תקופה מסוימת אם בעל הרשיון —
- (1) סירב או התרשל לעשות פעולה שהוא חייב לעשותה לפי הוראות חוק עזר זה ;
- (2) הפריע או מנע את הרופא הוטרינרי במילוי תפקידו ;
- (3) חלה במחלה מידבקת ;
- (4) גרם בזדון נזק לבית השחיטה העירוני או למתקניו ;
- (5) הפריע בסדרי העבודה שבבית השחיטה העירוני.
- תלבושת עבודה
8. (א) מי שעובד בבית השחיטה העירוני או בבית שחיטה מוכר יהיה לבוש בשעת העבודה תלבושת ונעלים לפי דרישות הרופא הוטרינרי וינקה אותם בזמנים ובאופן שייקבעו על ידי הרופא הוטרינרי.
- (ב) לא יצא אדם משטח בית השחיטה העירוני או מבית שחיטה מוכר כשעליו התלבושת והנעלים בהם השתמש בשעת העבודה.
- בדיקת עבודה
9. הרופא הוטרינרי רשאי —
- (1) לבדוק עופות חיים שהובאו לבית השחיטה העירוני או לבית שחיטה מוכר ולצוות על השמדתם אם מצאם נגועים במחלה ;

(2) לבדוק עופות שחוטים ובשר עוף — טרי או קפוא — לצוות על השמדתם אם מצאם בלתי ראויים למאכל לבני אדם ולהיכנס לשם כך לכל מקום בו מחזיקים עופות שחוטים או בשר עוף לצרכי עסק.

10. בעל עופות או בשר עוף שהושמדו בהתאם להוראות סעיף 9 אינו זכאי לפיצויים. פיצויים
11. החלטתו של הרופא הוטרינרי בדבר עוף נגוע במחלה או בשר עוף בלתי ראוי למאכל לבני אדם היא סופית. סופיות ההחלטה
12. לא ישתמש אדם בכלי קיבול להעברת עופות שחוטים שלא אושר על ידי הרופא הוטרינרי כמתאים לכך. כ"ו קיבול
13. אדם המביא עוף לשחיטה לבית השחיטה העירוני או לבית שחיטה מוכר ישלם למועצה אגרת שחיטה של 40 פרוטה לפרגיה או לתרנגולת, 80 פרוטה לברווז ו-150 פרוטה לאווז או לתרנגול הודו. אגרת שחיטה
14. המביא עוף לבית השחיטה העירוני או לבית שחיטה מוכר יודיע לרופא הוטרינרי, לפי דרישתו, את מקום מוצאו של העוף. מוצאו של עוף
15. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו קנס 100 לירות. עונשין
16. לחוק עזר זה ייקרא "חוק עוף לחיפה (שחיטת עופות), תשט"ו—1955". השם

א ב א ח ו ש י
ראש עיריית חיפה

נתאשר.

כ"ג בניסן תשט"ו (15 באפריל 1955)

(חמ 874019)

י ש ר א ל ר ו ק ח
שר הפנים

פקודת העיריות, 1934

חוק עזר לרמת גן בדבר חזירים ובשר חזיר

בתוקף סמכותה לפי סעיף 99 לפקודת העיריות, 1934,¹ מתקינה מועצת עיריית רמת גן חוק עזר זה:

הנדרות

1. בחוק עזר זה —
"בשר חזיר" — לרבות בשר או שומן טרי, קפוא, מקורר, משומר או מעושן שמוצאו מן החזיר, אברים או חלקים אחרים של החזיר וכן נקניק או כל מוצר אחר מבשר זה;
"מפקח" — אדם שראש העיריה מינהו להיות מפקח לענין חוק עזר זה;
"ראש העיריה" — לרבות אדם שראש העיריה העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן.
2. לא יגדל אדם חזיר ולא יחזיקנו, ולא יגרום או ירשה שחזיר יגדל או יחזק.

איסור גידול
חזירים והחזקתם

¹ ע"ר 1934, תוס' 1 מס' 414, עמ' 1.

3. (א) לא ימכור אדם ולא יגרום ולא ירשה שיימכר חזיר או בשר חזיר, מחוץ לשוק ציבורי.

(ב) לא ימכור אדם ולא יגרום ולא ירשה שיימכר חזיר או בשר חזיר, בשוק ציבורי, אלא לפי רשיון מאת ראש העיריה ובהתאם לתנאי הרשיון.

רשיון

4. (א) ראש העיריה רשאי לתת רשיון לפי סעיף 3 (ב), לסרב לתתו, לכלול בו תנאים, להוסיף עליהם או לשנותם.

(ב) רשיון שניתן רשאי ראש העיריה, בכל עת, לבטלו או להפסיק את תקפו לשעה.

סמכות כניסה

5. מפקח רשאי בכל עת להיכנס לכל מקום ולעשות כל מעשה הדרוש לו כדי לברר אם קוימו הוראות חוק עזר זה.

סמכות תפיסה
והחרמה

6. מפקח רשאי לתפוס ולהחרים, כל בשר חזיר המוצג למכירה שאינו נושא עליו את סימן החותמת הרשמית של בית המטבחים העירוני של רמת גן.

עונשין

7. העובר על הסעיפים 2 או 3, או המפריע למפקח להשתמש בסמכויותיו לפי הסעיפים 5 או 6, דינו — קנס 100 לירות ובמקרה של עבירה נמשכת — קנס נוסף שתי לירות לכל יום בו נמשכת העבירה אחרי הרשעתו בדין או אחרי שנמסרה לו הודעה בכתב מאת ראש העיריה.

השם

8. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לרמת גן (חזירים ובשר חזיר), תשט"ו—1955“.

אברהם קריניצי
ראש עיריית רמת גן

נתאשר.

ל' בניסן תשט"ו (22 באפריל 1955)

(חמ 897018)

ישראל הוקח
שר הפנים

י תיקון טעות

בתקנות החלפת שטרי בנק ומילווה חובה (תנאי המילווה) (תיקון), תשט"ו—1955, שפורסמו בקובץ התקנות 517, תשט"ו, עמ' 919, בתקנה 2, במקום „(תיקון)“ צ"ל „(תיקון מס' 2)“.

משרד המשפטים

מסמך זה הינו העתק שנסרק בשלמותו ביום ובשעה המצוינים ,
בסריקה ממוחשבת מהימנה מהמסמך המצוי בתיק,
בהתאם לנוהל הבדיקות במשרד המשפטים.
על החתום

משרד המשפטים (חתימה מוסדית).